

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да су приступили оптужени,

Браниоци Шалић и Проле Станислав,

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

Пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ.

**Да се у наставку доказног поступка испита сведок Николић
Цвијетин**

СВЕДОК ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ

Добар дан. Николић Цвијетин?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ваши лични подаци исти као у истрази које сте дали, адреса?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не радите, је ли тако?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени сте? Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком алијас Марко Павловић?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Као сведок пред судом дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да

бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испред себе имате текст заклетве, али пошто сте ви већ положили заклетву у истрази, ја ћу вас опоменути да та заклетва важи и на главном претресу, где ћете данас бити саслушани.

Сведок са личним подацима као у списима, упозорен, опоменут на текст заклетве наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту имате један списак са псеудонимима, односно шифрама под којима су неки заштићени сведоци сведочили, ако буде потребе да помињете њихово име, немојте рећи име и презиме, већ то слово или број, покрај тог имена. Пред овим судом у току је поступак против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка по оптужници Тужилаштва за ратне злочине због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ставља им се на терет већи број радњи, између осталог и затварање односно узимање за таоце а потом и страдање великог броја цивила муслимана у Дому културе Пилица, односно њихово одвођење а касније и страдање из Дома културе Пилица у јуну месецу '92.године. Ви сте до сада давали изјаве, прво да вас питам да ли остајете при изјавама које сте давали?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете. Пошто је ово сада главни претрес, ја ћу Вас молити да нам испричате све што Вам је познато, значи од момента када Ви долазите у контакт с тим људима, шта сте видели, шта сте чули, евентуално од других, шта се ту дешавало, који су то људи, по ком основу Ви ту боравите, коме припадате, којој формацији, ко Вам је надређени и шта знате уопште о судбини тих људи до краја? Изволите. Можете и да седнете ако сматрате да вам је лакше и да вас боље чујемо.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нема потребе. Ми смо били тад војска Југославије, резервни састав, командир ми је био Симеуновић Бранко, војска се распала, па су доведени ти доле у Дому културе, ми смо дошли на обезбеђење и доле сам био да ли два дана, не могу се ни сјетит тачно, обезбеђивали смо, људи су одвежени, дошли су неки непознати не знам уопште ни имена, ни ко је ни шта је, и речено је да су отишли у размену. Ја нисам из Пилице нигде ни ишо. Шта још могу да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте причали у истрази, барем толико.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам шта више да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Николићу, потребно је да нам кажете како сте и по чијој наредби дошли код Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па војска је се распала тад, значи шта смо, била је то Војска Југославије, резервни састав, значи, 13.11.'91., основана, ишли смо дал на Парлог горе, дал неки Шетићи, не знам коме то припада, били смо десет дана, вратили смо се, био сам кући, е сад ко је дошо по мене, дал је курир, дал неко не могу да се сјетим кад су довежени ти људи, да смо дошли доле да обезбеђујемо Дом културе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама рекао да треба да обезбеђујете људе, да ли курир, да ли Ваш командир?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па ја мислим Симеуновић Бранко, али не могу да се сјетим, он ми је командир био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је рекао, ко је то унутра, одакле су ти људи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па не могу да се сјетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви знали ко је ту био затворен?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па нисам ни знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али тада кад сте дошли, јесте ли упознати са тим ко је затворен унутра, обезбеђујете па да знате кога?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па знао сам да су тамо били ти Муслимани, Бошњаци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли знали одакле су ти Муслимани?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли се распитивали одакле?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам се ни распитивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли касније сазнали одакле су?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам ништа ни касније се.

НАТАША КАНДИЋ: Па не чује се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите да Вас боље чујемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били на стражи је ли тако?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте, обезбеђење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте били код Дома на стражи, с које стране, мало поближе нам то објасните?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Био сам иза, нисам од главног пута, иза Дома културе горе скроз, није на главног пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то је страна окренута према чему, је ли то према кући тамо некој?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није према кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или овамо према продавници?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није ни према продавници ни према кући, горе била је нека да ли је сушара, да ли нешто тако, иза скроз Дома културе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је још био с тобом?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу сад тачно ни да се сјетим, после седамнаест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким си се мењао у смени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: И то не могу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли си одлазио да видиш те људе у Дому, ко су?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам, није се могло ни ућ, ни да их видим, ни, врата су била затворена, нисам ни видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је неко други одлази, знаш ли?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ни то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један већи број стражара које смо ми саслушали овде као сведоке, говорио је да је одлазио, па кроз неки отвор.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Е па, отвор је био ће су се давали филмови, то је могло да се види, сам отвор је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да се могло видети?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Могли су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте и Ви одлазили?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесам, и ја сам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад кад видите доле, ко су ти људи, да ли су у цивилу, војници, жене, мушкарци?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па мушкарци су, сад не могу се сјетит да ли су у цивилу, жене нису биле тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је њих било ту у тој сали Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то тачно знат колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли приближно да кажете онако по проценту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, и не могу вам рећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви прије рата улазили у тај Дом?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које површине је та сала?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ни то колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оно, колико?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Знам, квадрата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Али не могу, не могу, не знам колика сала, онако већа сала, сад колко квадрата не могу знат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта има ту у тој сали, шта је?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па имају столице, тако нешто је било и прије, сад се не могу сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли тада биле, јесте ли видели да ли има ту столица, на неко седи и соби ту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не могу се сјетит, да ли су биле столице да ли нису, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао унутра ВЦ?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао неки.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Био је пољско направљено ВЦ, ВЦ направљен, то је привремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то правио?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Привремено. Па сад не могу тачно ко је направио, углавном био је направљен, да ли од неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу да ли су то правили ти људи из Дома који су затворени или је неко од вас стражара или је неко од тих мештана из месне заједнице и тако, у том смислу?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим, нисам ту био кад је прављен, али мислим да је од затворени ти да су правили, привремено је направљено пољско ВЦ и тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ви почели да стражарите, да ли тај дан кад су они доведени, или касније?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим тај дан кад су доведени, увече негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли одмах када су они доведени или како?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ма касно сам дошо, увече било, дал можда, дал 19.00 тако нешто, можда 20.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте затекли некога ту кога не познајете, ко није на пример из те Ваше јединице?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам никог затеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био ту неко од војника, полицајаца?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да њих чува док Ви не дођете да стражарите?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није полицајаца било, сад од војника не могу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ви дошли врата јесу ли била затворена, заклопљена?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Затворена, затворена врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао ту неки заклоп на вратима, у смислу катанац, брава или нешто друго?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то сад да сјетим, ја мислим да су затворена, а сад како затворена, дал катанац дал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто је ВЦ напољу, да ли су излазили затворени у тај ВЦ?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Излазили су, користили су ВЦ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знаш ли како је то се дешавало, изведе га неко од стражара, или га прати или на неки други начин?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па изведе га, прати га, колико се ја сјећам, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, не знате да ли је заклопљено или само затворено.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Е то не могу се сад сјетит, дал је само затворено или је заклопљено не могу да се сјетим

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, у смислу да знате ако треба да неко изађе отуда, треба негде да се узме кључ на пример, знате ли шта о кључу?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не могу се сјетим, сад да ли кључом, дал су нако врата затворена не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута Ви били у смени ту на стражи, док они нису коначно?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим једно два пута да сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дневна смена, ноћна?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: И то не могу сад да се сјетим, ни по колко сати сам био, ни како, дал сам закачен за једну дневну једну ноћну, не могу се тачно сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се дешавало ту нешто у Дому што било необично?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није ништа, док сам ја био ту није ништа се дешавало необично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неки од сведока саслушаних стражара код Дома говорили су да се чула песма. Јесте ли ви чули песму?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам, у мојој смјени није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли да је неко смртно страдао ту код Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није било ни то у мојој смјени, ни ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели можда неки леш ту код Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли причао неко ту да је видео неки леш?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам ни чуо ништа, нисам видио, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Затвореним у Дому је ли достављана храна?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте, достављана је храна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Е сад не знам ни то, ко је, неки непознати су долазили, доносили су храну, имали су воду, проведено је пријево унутра у салу, сад како, ко је доносио, како су довозили не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је дељена та храна?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: То се не могу сјетити, да ли им је кроз прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније молим Вас.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Да ли је кроз прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или се примакните том микрофону, неће се чути.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Да ли је кроз прозор бачено или додато, не могу се сјетит тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви некад делили храну?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли да је неко од стражара делио храну?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, неки непознати, не знам ни ко је дијелио ни како, није од нас нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте они су одведени, кад је то било, како? Јел можете то да нам опишете?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Одведени, нама је речено да су ошли у размјену, ја из Пилице нигдје нисам ни ишао, остао сам и даље ту, одвежени су камионима, сад камиони какви су не могу се ни сјетит.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви били на стражи кад су они одведени камионима?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па можете да нам кажете нешто о тим камионима, одакле су ти камиони, колико их је било?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ни одакле су камиони, и непознати су људи дошли, не знам уопште ни ко су ни шта су, никад их нисам ни виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било камиона?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У мојој смјени два камиона су одвежена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти камиони јесу ли били са церадом или отворени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Са церадом су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад они оду, јел се церада зашнирала или остаје отворено позади, или?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу се ни то сјетит сада да ли је зашњирена да ли је остала отворена, углавном са цирадом су били камиони.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете да ли Вам ти камиони личе на неке војне камионе или цивилне?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то да се сјетим, да ли су сад војни, дал цивилни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете нешто о њиховој величини, велики, средње величине?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па мањи камиони, нису велики.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То мање камионе подразумева, јел знате тонажу на оно мањи камиони, до три ипо тоне, до пет тона, тону ипо?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јес, јес, тако, тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које, тона ипо, три тоне?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Три тоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три тоне. Е, где су били ти камиони паркирани па они улазе, са које стране је Дома, камион?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: На главним вратима, на улазу, улаз значи то ти је од главног пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ту код врата био неко на стражи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Било је, био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е тада кад они излазе, јел има ту неких, неке војске на стражи или ваших, из ваше јединице ту да?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Били су неки са стране, не знам ни ко су ни шта су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је њих било?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па сад не могу да сјетим, дал четири, пет људи, онако, не могу тачно да се сјетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквим су они оделима, униформама?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то била војска или су били неки цивили који су дошли?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу рећи да ли су били униформисани, не могу да се сјетим, после 17 година, не могу, шта би.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су били наоружани?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Наоружани јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ту неко правио неки списак ко иде на ту размену?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам ни то да ли је прављен списак, нисам упућен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И куд одоше они, на коју страну?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Према Зворнику су отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу у једном маху сви ушли у камионе и отишли, или су се камиони враћали или долазили неки нови камиони?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У мојој смјени нису ни долазили ни враћали се, не знам после.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: А да ли су у твојој смени отишли сви из Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или је још остало људи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нису, нису отишли сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево они одоше, каже ли ко шта, куд они одоше?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У размјену тако је речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесу ли говорили да ће отићи сви у размену или су само ти од тих?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па сви, сви да ће отићи у размјену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се после догађало кад они одоше, ваша смена се заврши и?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ништа, отишо сам кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вас дошао неко да смени, јел?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја, смена је била, сад колко нас је било не могу ни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И, кад сте требали сутрадан да поново идете на смену, или сте дошли или Вам неко јавио да не идете, или сте добили неки другачији распоред, како је то било?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни да се сјетим тога. Не верујем ни да смо добили распоред, да смо, били смо слободни, не знам ни колико дана смо остали после тога слободни, док није формирана нека батаљон, чета, шта је могло се формират после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли сазнали нешто касније о судбини тих људи, који су ту били затворени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам сазнао ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ви ту стражарили, јесу ли се мештани интересовали ко је то ту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па не знам, дал су се интересовали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су долазили да виде они које то затворен?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па долазили су, долазили су неки ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесу ли они на то затварање гледали благонаклоно, одобравали, љутили се?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је реакција била?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ништа сад рећи, дал су се људи, дал како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви добијали храну?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесмо ја мислим, не могу ни да се сјетим, јесмо, добијали смо сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је вама довозио храну?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то да се сјетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли одакле вам је долазила храна?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам, пошто је се била распала Војска Југославије, ја не знам како смо, одаклен смо добијали, не могу се сјетит сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте овога Симеуновић Бранка?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте, он ми је командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, па је ли и ту код Дома кад сте били он Вам био командир?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте, јесте и код Дома ми је био командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он, командир чега?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па то може бит, да ли, како да га назовем, један вод или командир вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли Машановић Драгана?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он био ту можда?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није, није био, док сам ја био није био ту, а знам га овако из, али није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, од пре рата познајете човека?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја, познајем човека од пре рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он уопште долазио ту код Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није уопште док сам ја био, у мојој смјени није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га видели тај дан можда да је долазио када су ови одвођени из Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам га видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е одакле сте ви посматрали да ови излазе из Дома?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па ће сам био горе, иза ћошка, сала гдје је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се та страна види ту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па види се горе скроз до ћошка, како се не види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се виде и врата и како они излазе и камион и где улазе, види се?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Види се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па видите, Драган Машановић нама каже да јесте он био ту, и био наравно командир, и био тај дан када су одлазили, па ме интересује како га нисте видели?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам, у мојој смјени није био, јел мени Симеуновић Бранко командир био и уопште немам ни Машана ни ништа с њиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете да се сетите да је он ипак био, да сте га негде видели?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел познајете некога из месне заједнице ту ко је неки руководилац, председник месне заједнице, сећате ли се ко је тад био?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Сећам се ко је био, ал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим да је Перо, Перо дал Петровић или тако нешто, али није ни он био тад ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За време ваше стражарске смене, јел неко долазио ту код Дома, интересовао се за те који су затворени било од војске, било од цивила?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Долазили су неки, али сад ко је, шта су, мени непознати људи, ништа нисам с њима ни контактирао ни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел долазио неко можда ко је мештанин, мештанин у смислу са подручја општине Зворник?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, нико није, непознати су долазили, не знам уопште ко је и шта су, који су људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко помињао можда неке људе те непознате који су долазили по надимку?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ни то, не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули неке надимке, да ли Вам је нешто у знању, да је неко помињао неки надимак?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам чуо ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули можда за надимак Џелат?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим Вас, кад су ти људи излазили из те сале, где је био камион тај, претпостављам један, тај први, колико је био удаљен од тих улазних врата?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па можда десета, петнаест метара, не могу тачно се сетити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, ко је и да ли је неко обезбеђивао тај њихов улазак да не би побегли евентулно или било шта тако?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Обезбеђивали су, били су неки непознати, не знам ни, људи непознати, уопште нисам никад ни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми где је ваше стражарско место било у односу на та улазна врата?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Контра скроз, значи иза, иза сале, није ни до главног пута, ни оног споредног.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колика је удаљеност била?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Од главних врата?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Можда негде 15, 20 метара.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 15, 20 метара.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Али иза сале сам и нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, колико је сати отприлике било? Ја не знам, можда је и питан, ако је тужилац питао ја се извињавам.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дан, ноћ, колико, осам, девет?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Дан, дан је био то се сјећам, по дану су отишли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јесу ли ти људи што су дошли, дошли камионима или некаквим другим возилом?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то да знам. Кад нисам до главног пута био овамо, не могу сад знат како су дошли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ви сте рекли да су кренули према Зворнику, зато Вас питам, јесте ли видели онда.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не, не, кренули у камионима ови што су отишли, је ли тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас питам јесте ли Ви видели главни пут, јесте ли видели још нека возила, Ви кажете да сте видели, да су кренули према Зворнику, сад је нелогично да тврдите да сте видели главни пут и где су скренули, а с друге стране Ви не знате овде одговорити да ли је било још неких возила.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам да ли је било још возила, али видим, видиш и с друге стране кад изађе на главни пут куд одоше, не морам директно бит на улазним вратима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, кад су одлазили, јел било било каквих возила у њиховој пратњи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то да се сетим, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми сада, ко је био и да ли сте имали командира страже?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја сам имао Симеуновић Бранко, то је мој командир.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Симеуновић Бранко. Реците ми јесте ли ви увек исти састав био у смени Вашој, значи исти ти људи, Перо, Јанко, Марко, како оно кажу?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим да јесте, колико се сећам да је исти састав.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Исти. А колико вас је било у тој смени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми где је било место тог Симеуновића у односу на Вас?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Он је имао, била је једна посебна просторија овамо ђе је командир био, то ти је до главног пута.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А јел још неко био у тој просторији осим командира?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није нико.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нико. Реците ми, ко је вама био командир вода, Ви сте сад рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Симеуновић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А командир чете?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па тад није ни било, чета кад је била то кад је основано, то је почетак значи, 13.11.'91., кад смо ми отишли резервни састав Војске Југославије, Шемсо нам је био главни, Муминовић, он је био командир чете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у јуну, тад кад су били људи затворени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па није чете ни било тад у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тада било, како се звала та војска, шта је то, коме припада?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Војска Југославије, како смо мислили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте распала се војска.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Распала и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад сте ви вод Бранка, чега вод, које војске, чега?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па сад не могу ни да кажем, обезбеђивали смо мостове, чували, сад какав вод, чега, како, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Распала се Војска Југославије и шта сте ви?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па шта смо могли остат, не знам како, дал ТО или шта смо могли да будемо не могу се сад ни сјетит тога.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, не знате колико вас је дакле било у смени за обезбеђење Дома ту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу се сјетит, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад Вам је престала та смена?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Дал сам мого бит два дана доле, не могу да се сјетим, дал два, три.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е тај дан, кажете не знате ни које је време било када долазе ти камиони и одвозе, кажете да је дан.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јес.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја вас сад питам, кад је Ваша смена завршила?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да се сјетим, не знам ни колико сам временски давао, дал сам давао три, дал пет сати, дал шест, дал сам по дану, дал по ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да се смена Ваша тог задњег дана завршила, а људи још сви нису одвежени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао на сред одвожења људи да Ви сте слободни, то је питање?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Била је смјена која нас замјени, дођу други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сред тог одвожења долазе други?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Долазе други и обезбеђују просторију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад да Вас питам, колико је стало отприлике по Вашој процени људи у та два камиона?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па не могу тачно да вам, отприлике можда по 25, 30 људи, до 50 људи, у два.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Педесет у два?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно или по педесет?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: 25 је један, укупно у два камиона да је 50, не могу тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, кад сте ви одлазили, јел Вама речено да Ви сутра више и у следећу смену не треба да идете, или треба да идете или шта Вам је речено и да ли Вам је уопште шта речено?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па не могу да се сетим ни шта ми је речено ни како, не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јел имате ви војничку књижицу?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Имам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли у њој имате печате Војске Југославије, Војске Републике Српске?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Имам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од када до када сте служили у једној и у другој, јел имате можда код себе то?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Немам, а знам да сам отишо 13.11.'91., то је било тад Војска Југославије, резервни састав, а печат имам завршен 15.03.'96.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, завршни печат од кога је, ја Вас питам од ЈНА, кажете отишла је тада и тада?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није, не може бити ЈНА, шта је та, то је војска.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко Вам је дао овај печат за '91., за ту мобилизацију?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Е то је Војска Југославије, '91.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е па то Вас, и до када је тај печат, докле они Вас дуже тамо у војној књижици?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па значи требало би бит резервни састав да сам негде тамо до 20.05., дал '92.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 1992., а од 20., претпостављам Ви кажете овде сте још исто у војсци, то су неки задаци војни јел. Од 20., чији је печат тамо, па до '96., и да ли је мењан, ко Вам је потписао?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу се сјетит чији је печат, како, шта је тада било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А имате ли тај борачки стаж, нека признања?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Имам, имам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имате.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Имам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од кад Вам тече, од кад Вам је признат?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Од 20.05.'92., до 15.03.'96.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко Вам је признао тај борачки?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не разумем, како ко је признао?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је признао, да.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Да ли из Бања Луке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која Вам је војска дала, ето?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Бања Луке је решење дошло, сад која војска, коме и како, шта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Војска Републике Српске или ЈНА или не знам ко?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Војска Републике Српске.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јел знате Ви кад је формирана ова Зворничка бригада?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не знате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А јел знате где је била смештена војска, ја нећу је сад назвати ни овако ни онако, оно што Ви подразумевате под војском, где је била команда те војске, где се налазила?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У Каракају.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Каракају?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим Стандард.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Стандарду?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био од команданата тамо да ли се сећате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли Ви после 20.маја икада одлазили, та ваша јединица, вод или та чета, или било шта, или ви из села као јединица, јесте ли одлазили у Стандард, по било којем послу?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па одлазио сам, ако сам некад ишо негде на терен, или држали неке линије и тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви одлазили лично или као јединица или као вод?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Као јединица, нисам лично ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било јел се сећате, у односу на овај 20.мај?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу се сјетити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли то било пре ових догађаја у Дому културе или после, јесте ли пре тога били?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Био сам пре него што сам у Пилици, био сам у Каракају.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Каракају. Заједно с вашим овим саборцима?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте, ови који су Симеуновић и остали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми којим послом сте били?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па ишли смо, ја мислим да смо ишли, неку линију смо држали, дал је горе Шетићи, дал Парлог, дал, десет дана смо били, после тога смо се вратили и дошли у Пилицу на обезбеђење.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ми није јасно, јесте ли у Стандарду добили задатке или сте се с те линије вратили у Стандард?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У Стандард да добијем задатке, ишли на линију и опет смо дошли у Стандард после задатака.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јел то само та ваша чета добила задатак или је било још неке војске?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Само наша чета, дал чета, дал вод, како да је назовем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли били тад постројени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па ја мислим да јесмо, не могу да се сјетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јесте ли тада задуживали можда некакву муницију, допуну муниције и хране, средства, минобацаче или било шта?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисмо, нисмо, не сећам се, ја мислим да нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када тада, не знам на који период се сад односи питање у односу на Дом, када тада?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Он мене пита за Парлог кад смо дошли, кад смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пре, пре све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пре, кад их постројавају и тако даље. Реците ми јел вам се обраћао ту неко од официра, не питам за име?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам ни људе ни ко је горе, и како официри, не могу да се сјетим, мислим, само сам имао Бранка мог, то ми први претпостављени, Симеуновићевог командира.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел било пуно војске у том Стандарду?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да се, ја мислим да није било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел било неких минобацача, тенкова, транспортера?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се ни то, не могу се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не сећате се. Реците ми, кад се враћате из Шеховића, зашто долазите.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Дал Шеховића, дал Шетића, горе Парлог, коме то припада, ја не могу тачно да знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Зашто се враћате у Стандард, у тај Каракај, тамо где је војска?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па због превоза кући, и како отићи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Због превоза кући?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ми није јасно, јел можете да појасните шта то због превоза кући, како сте отишли горе на линију, ко вас је возио?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па не могу ни то да се сјетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете се ни то сетити.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, тај први пут кад добијате задатак да идете у Шетиће, јел тај задатак добијате ваш командир чете, ко добија тај задатак, и кад ви сазнајете да требате да идете?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па кад смо дошли горе у Стандард.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко вама каже то?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Командир мој, Симеуновић Бранко идемо у Парлог горе, ја мислим Парлог да држимо линију неку, тако неко обезбеђење, чували положаје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ми није јасно, ви идете из Пилице у Стандард.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да добијете неки кажете задатак, да вам кажу сад идете тамо, мого је ваш командир чете добит наредбу да тамо ви седите у Пилици идете оданде, зашто ви тачно долазите у Стандард?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам се обраћа неко од официра?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја се не сећам да ми се обраћао неко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не сећате се?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. А реците ми, на терену јел вас обилази неко, ту за тих десет дана?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Долазили су неки, не могу да се сад сјетим, неки исто непознати са стране су, шта они могу бит, како, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А јесу ли били официри, имали неку ознаку ко су, шта су?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па резервни ту, не могу да се сјетим да ли су официри, дал су имали ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С какве стране, шта то значи кад кажете са стране, ко је то?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Значи нису наши мјештани, нису од нас, неко је са стране, непознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли из Босне или?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ни одаклен су, како ћу рећи, кад не знам одаклен су и шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел их видите, како изгледају, имају ли име, имају ли неку идентификацију?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко каже, Ви ништа не знате, ови други причају чују нека имена, надимке, јесте ли Ви чули нека имена тих људи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их некако зову, одакле су ти људи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су обучени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су са стране?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Непознати, чим их не знам, значи нису наши ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта подразумевате наши, из Пилице или Зворника?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: И Пилице и Зворника, значи нису ни из Зворника, скроз су људи неки непознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они раде, са стране ту дођу, ту у Парлог, шта раде ту, у ком својству дођу?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим послом дођу, као гости или као надређени или као ваши подређени или шта, или као ваши саборци?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Као надређени, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нама надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате ли Ви овог Декиља који су нам ови сад надређени кад си нам ти командир вода?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, Декиљ, ни шта, ни како.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако дозволите само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми на том терену и на том постројавању да ли је био Драган Машановић, да ли га се сећате тамо?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није. Ни први пута, ни на терену, ни на постројавању, ни после?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад га први пута видите онда после тог терена?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни да се сјетим кад сам ја њега видио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, ко је Вас распоредио на то место стражарско и да ли сте стално били и цело време на том месту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Цело време на том месту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко Вас је распоредио?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Командир Симеуновић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Симеуновић. Који су тачно Ваши задаци били? Шта Вам је речено?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Да обезбеђујемо Дом културе, обезбеђење неко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У ком смислу обезбеђење?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У случају да на врата не би, ваљда да побјегну, тако нешто, у том смислу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ово, кажете да долазе неки непознати људи, не знате ни ко су ни шта су, задатак је ту да се обезбеђује тај Дом културе, они кажу размена је јел, коме они то кажу, како долази до тога да Ви не питате или неко од ових ваших, хеј стани, по чијој наредби, како то иде?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да знам ја то, углавном је речено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ето дошли су вам, кажете ваш је задатак.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Отишли у размјену и шта, ја ни немам ја ту ништа, ко сам ја да питам ђе иду и како.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је то тамо ко је био тај коме су могли да кажу еј дај предај их или било шта, јесу ли их на силу одвели?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није на силу одведено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није. Јесу ли ког тукли, од вас из обезбеђења?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У мојој смени нису тукли никог.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ти са стране које не знате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нико, нико, са стране ти нису тукли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нису?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нису.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесу ли улазили унутра?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У мојој смени нису.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нису. Ништа, даље немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала изволите? Немате. Да ли је био присутан овај Бранко кад ти људи одлазе?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је ту, јел?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разговара нешто са тим за Вас непознатима који долазе, наоружани?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, јесте ли чули Ви за Готовац Драгана? Адвокат је сад Зворнику.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био нам је сведок.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули за тог човека уопште?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек каже да је у касарни 03. јуна имао проблем са војницима из чете ТО Пилица, која је припадала одреду ТО, који је чувао Зворник и зато што је тај други део одреда по његовом задатку требало да иде у Дрињачу, где је он постао касније командант Другог батаљона, а да су одбили, да је Машановић одбио и да су ти људи онда отишли кући. Јел Вама то познато нешто?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ни не знате тог Готовца, јел?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам Готовца уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште не знате.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Иначе ја сам радио у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули Ви за одред ТО?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да постоји?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, каква је то формација?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Територијална одбрана, ТО, како би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесте ли Ви припадали тој формацији, Ви лично као војник?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па кад сам био резервни састав Војске Југославије, више не знам кад је се распало коме сам и шта сам мого припадати, како су ме водили, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период везујете тај појам одред ТО, за који сад кажете да Вам је познат термин?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу се тачно сјетити, можда крајем маја, крајем маја, почетком јуна, када се војска то распала, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко је командовао тим одредом ТО, имате ли неко име које везујете за команданта?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Бранку надређен?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Е с Бранком сам цијело време био и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Бранку надређен, он је командир вода, јел тако?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Прије нам је био Шемса, а после не знам кад је Шемса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, пустите Шемсу, он је био човек пре него што је 08. април био, јел тако?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Шемсо остао после.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се који је датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро, да ли можете да нам кажете једно име неког команданта војног на територији Зворника, осим тог Бранка, у периоду крај маја, почетак јуна за који период везујете тај одред ТО?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је и бранилац, кад је формирана та Зворничка бригада, Ви сте рекли не знате, јел тако?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да вежете у односу на овај Дом културе Пилица, да ли је пре или после?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули некад за неко име Нишки, Пиварски?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Чуо сам, а не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Чуо сам за то име Нишки, Пиварски а те људе не знам, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о тим људима, ево у петак нам је човек причао о том Нишком, Ваш колега са страже из Пилице, каже он га тамо на Парлогу малтретирао па га нешто шиканирао, хтео да га бије и тако даље.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се жалио неко?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, мене није нико ни малтретирао ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам рекла да је Вас, него њега. Колико је Пилица имала становника тада?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па не знам колико има Пилица, не знам колико има становника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи не знате ни једно име, ни једног војног команданта на територији општине Зворник у мају, јуну?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре те бригаде?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких људи са белим опасачима ту око Дома културе, било да су долазили, да су ту боравили, за та два, три дана колико сте Ви стражарили?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да се сјетим тога, долазили су неки, а сад да ли су опасачи, шта су, како, да ли су униформисани, ни то не могу се сјетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких маскираних са капама, са маскама оним са прорезима за очи и нос?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није било, код мене није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови стражари који су с Вама били на стражи кажу да је било.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ја, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја, и није ни било док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је требао неки део чете ТО Пилица да иде у Дрињачу на положаје тамо у јуну, тад у време кад сте Ви одређени да стражарите око Дома културе?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то. Овог Готовца не знате јел?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Сплићу, за неког Жућу, за неког Репића?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Синишу Ћирковића, ту из Пилице?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Чуо сам, чуо сам знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, шта је он био тад у време кад сте Ви стажарили, јел имао неку функцију у месту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам сведок који је у петак био да је он био ту испред ТО, јел Вам то нешто говори, потсећа или не?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилу, је ли био у униформи тих дана?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам ја њега уопште ни виђао тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте, па добро, Ви ни Машановића нисте виђали.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам ни Машановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Да ли знате овог сведока што ће сад да дође Миладин Иванић?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Знам човека из Пилице, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пилице, добро. Реците ми да ли је и он био припадник ваше јединице у време када су затворени Муслимани у Дому културе?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим у мојој смјени није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој смени није, а јел био у другој некој смени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим да је био, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стражи или у неком другом својству, у некој другој функцији?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па ја мислим да је могло бит у другој некој, дал је могло бит возач или нешто или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали у вашем воду и возаче, посебно неко место да буде возач, па посебно војник, па посебно неки за храну, неки позадинац, нешто, или сте сви били исто војници?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу тачно сад рећи дал смо сви исти дал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за њега мислите да је био возач, јел?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па ја мислим, са мном није био, није био са мном у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чега је био возач, ког превозног средства?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу ни то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путнички или теретни?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам шта је могло возити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали нека превозна средства у јединици да сте дужили?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. А је ли било полиције ове плаве ту у Пилици за време док су ови Муслимани затворени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нису били ту, били су прије и отишли су кад смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су отишли, јесте ли видели да одлазе или Вам је неко рекао?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам видио да одлазе, кад сам ја дошао нису били у Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су отишли а да су били пре?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па чим их нема ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе су ту били редовно или шта?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја, дал резервни састав шта је могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервна полиција?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја, војне, ове полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту овај Петар Јурошевић?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми смо га саслушали, он каже да је он био ту, командир те полиције, да је имао канцеларију у Дому?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па могуће, могуће све, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви не знате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били присутни кад су ови људи доведени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се распитали ко је те људе довео, ко је њих ту оставио?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам ни то се ни распитивао ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај Декиљ није жив?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово био једини пут да Ви чувате Муслимане?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте, једини пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једини пут. Па онда би ваљда требало мало више да се сећате, мислим, то би био неки логичан закључак да Вам је први и једини сусрет са затвореним људима у таквом једном објекту.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да се сећам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи сведоци стражари кажу да је на камари четири, пет тела лежало све време за та два, три дана и да су ти лешеве на крају покупљени камионима и однети у правцу Зворника, баш тамо иза зграде?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У мојој смјени није било ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам у Вашој смени, ја Вас питам да ли Вам је то познато што је познато другим стражарима?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам нико то причао да су ту били неки лешеви?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није нико ми причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да дођете овде код мене?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледате ове фотографије.

Констатује се да се сведоку показују фотографије из фотодокументације, а ради означавања места на коме је он стражарио.

Не ово, одавде од 37 па надаље, погледајте те фотографије и покажите нам где сте ви стајали. Има још ту фотографија.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја сам стајао негде на овом ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код ових, иза ове иза, је ли тако?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Иза, иза ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код ове табле, је ли?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Иза табле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза табле, али у овом низу?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У том низу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи видели сте ова велика врата, је ли?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли на та велика врата изашли људи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле Ви посматрате, одавде?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Иза сам био ту, али могло сам с ћошка да гледам и да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је могуће да сви ови други сведоци кажу био сто, и овај преживели оштећени који је преживео стрељање један, каже да је ту био сто постављен и да су се они малтене утркивали ко ће да да име и презиме јер су се пописивали ти који одлазе. Ви кажете речено је да иду у размену.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: У размену је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било овде, које су овде биле просторије, напред, где је споменик?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ово је мјесна заједница, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седи Петар Јурошевић?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, ако је могло да буде можда ту негдје ако је. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је његов командир Симеуновић био у некој просторији, па јел може да објасни где је, у којој просторији је био његов командир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он седео, Бранко?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па мого је да буде овдје у овој просторији, ту је негдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод ових сводова јел?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте, ту испод те терасем, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је сведок показао да је Бранка Симеуновића канцеларија могла да буде испод три свода који се виде на фотографији 37, испод терасе Дома културе, те да показује место на коме је стајао на стражи када су људи одвођени из Дома, и то место на фотографији 39, фотодокументације показивања лица мјеста, обављено 14.02.2007.године, и то поред табле са изборним плакатама, десно од великих улазних врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих рекла да су ово изборне плакате, кад је било ово показивање?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу да се сјетим какве су плакате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово је рађено 2007. А да Вас питам, ова мала врата лево, јесу ли она коришћена, ова мала са дрвеним рагастовом?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сјећам се, не верујем да су кориштена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашта су коришћена ова велика што су са земљом и ђубретом затрпана?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Јел био неки комби тога дана кад крећу ови људи ка Зворнику?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте курир ТО је дошао кући код Вас да Вас зове, ко је тај човек? Знате ли име његово?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не могу ни да се сјетим, дал је курир, ко је мого доћ по мене, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, то сте Ви рекли, нисам ја.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Дал је курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било курира

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам сигурно рекао. Не знам ни колико, ни ко је ни курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, пет, десет, један?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам ни ко је курир био чак ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког места је курир?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам ни ко је био курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дивичанин, или је из Каракаја, или?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ни ко је мого бит, ни дал смо имали курира, ко ме је дошао обавјестит не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког човека Пипа надимак из Главичице?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта сте чули, ко је тај човек, јесте ли га познавали?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па знам га овако, знамо се прије рата и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазио он ту?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Није у мојој смјени док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па људи кажу да је он за тим столом пописивао ове Муслимане, а ви то гледате са 20 метара, 15 метара?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Ја не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам дужна да Вам предочим. Ко је то Вама рекао да они иду у размену и када?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па кад су их почели одвозит, тад је речено, а сад ко ми је реко и како, тако смо чули, да иду у размену, а сад ко је реко не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је неко рекао јел?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па тад кад су одвожени и кад су почели их возит, тад је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви познајете оптужене, има их двојица?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Никад ни њих нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Бранка Грујића?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, ко је то?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Чуо сам за Бранка Грујића, а ко је, шта је, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, за неког Марка Павловића?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Чуо сам и за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте за њега чули?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Само сам чуо кад сам имао, због претреса кад сам долазио против окривљених и зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, питам Вас 1992., у мају и јуну Вас питам, јесте ли чули да има неки Марко Павловић на територији Зворника?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули. Добро, јесте ли чули за неког Душка Јокића, Душан Јокић?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант те Зворничке бригаде што се после кажете формирала?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па ја мислим да је био Обреновић, не могу тачно ни да знам ко је могло да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био Тећо на стражи?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Са мнош није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С Вама није, добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно, господине Николићу, за кога сте Ви то чули кад сте долазили, па Вас претресали.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не разумијем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте чули сте за њега, само кад сам долазио па ме претресали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На претрес.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: На претрес, због расправе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни претрес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За кога сте Ви то чули?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па тамо на позиву ми пише окривљени, против окривљеног Бране да ли Грујића, и да ли тог Петровића, или Павловића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, пише против Бранка Грујића и, али Ви рекосте да сте чули па сте рекли име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Марко Павловић?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте Марко Павловић.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не, не, то сада када сте Ви, ја не знам тог ни Марка, ни Брану Грујића, никада га, први пут га сада видим, само могу претпоставити.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете, не можете чути за Марка Павловића, не можете да чујете, не можете да прочитате из тог позива име Марко Павловић.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Онда има неки, како се презива, када сам долазио 20.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Имам позив, чак, Поповић, да ли тако нешто, зато не знам, не знам, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите тај господин Поповић, алиас Марко Павловић, значи у то време се звао Марко Павловић, каже да је био командант штаба територијалне одбране и на дан 01. јуни, до тада и да више није био. Јесте Ви чули да је тог 01. јуна био неки командант штаба ТО Марко Павловић?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то рекао овде, «ја сам био до 01. јуна, а после нисам».

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам, нити знам тог човека, нити га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли питања пуномоћник оштећених? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само питала, приликом давања изјаве и испитивања код истражитеља Хашког трибунала, Ви помињете неку двојицу да улазе тамо у просторију где се налазе ови заробљени људи.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не сећам се ја да сам то помињао.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, Ви уопште се не сећате или сте сасвим сигурни да никада нико није улазио док сте Ви били у смени?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нико није улазио док сам ја био у смени, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: А такође помињете да су са возачима камиона били неки војници ЈНА када су одлазили људи, приликом одовђења људи.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Да ли су војници, шта су, не знам, да ли су униформисани, углавном су долазили неки са камионима, са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да предочим. Рекли сте овако, овде у изјави стоји: «Само једном док сам био на дужности, једном или двојици људи било је дозвољено да уђу у Дом. Били смо присиљени да их пустимо, не знам ко су били ти људи, били су у војничким униформама. Не сећам се којој јединици су припадали, унутра су се задржали десетак минута и нико други није улазио у Дом, осим ове двојице». Која су то двојица?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам, не могу да се сетим ни да сам то рекао, а не знам уопште који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само да покушамо да разјаснимо. У то време, чега се Ви сећате, јесте Ви у ЈНА или сте у територијалној одбрани и ко су ти са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се војска распала, нећемо сада да се враћамо.

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Да, не море бити ЈНА.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али он каже, молим Вас, код хашких истражитеља, каже да су то војници ЈНА, зато ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где војници ЈНА, на ком, реците ми само пасус који је.

НАТАША КАНДИЋ: Чак је и истражни судија питао тамо нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја ћу да узмем изјаву, свеједно, ми те изјаве користимо. «Пре заузимања Зворника, били смо резервисти ЈНА», а где је сада ово за ЈНА, ја не знам, на којој страни, изјава има три стране, хашку изјаву, хашку.

НАТАША КАНДИЋ: Хашку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. На страни 163/20 има у другом ставу трећи ред.

НАТАША КАНДИЋ: Каже, «видео сам», то Вам је 164/20, «видео сам да су са возачем камиона била два или три војника ЈНА. Не сећам се какве су униформе имали».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада нема ЈНА више, мислим, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Сада да ли има или нема, то је потпуно друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ће бити да по униформи може. Друго ћу Вас питати, какве сте ви униформе носили, из Пилице резервисти, како се већ називате?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: СМБ, али већином смо ишли у своје, цивилноме, СМБ су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када носите те СМБ, јесу то оне једнобојне зелене униформе?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре него што се распала војска, да ли сте исте те униформе имали или сте неке друге после задужили

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Исте, исте имали, СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте заменили униформе, када сте добили некакве другачије униформе?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: То не могу тачно рећи које године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, исте сте имали униформе и пре онога распада за који причате и после?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Исте, исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за време Дома културе Пилица?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту још неко долазио у истим таквим униформама у Дом културе, околу Дома културе или у неким другачијим?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не могу то да се сетим да ли, какве су униформе, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке ознаке, капе неке, нешто?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисмо, нисмо имали ознаке никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, јел Вас неко обавестио да више нисте резервиста ЈНА; него да сте сада припадник неке друге формације?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Па, није нас нико ни обавестио, не знам ни коме сам припадао.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, осим Бранка Симеуновића, да ли знате још за неког командира чете, вода, у то време обезбеђења тих људи у Дому културе?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, шта је био Машановић Драган?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Има ли тужилац допунска питања? Нема, добро. Има ли још нешто да сте се сетили у међувремену?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се сетили.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове тражите, претпостављам за долазак?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок ЦВИЈЕТИН НИКОЛИЋ: Четрдесет ЕУРА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У противвредности од четрдесет еура.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити трошкове сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите позади.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА МИЛАДИНА ИВАНИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име и презиме Ваше?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Иванић Миладин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иванић Миладин. Име Вашег оца?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Љубо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас ништа не чујем, јесте Ви доручковали јутрос?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би се рекло да не доручкујете. Зашто нисте? Иванић Миладин, од оца?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Љубе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубе. Дигните мало тај микрофон, да Вас чујемо боље када буде транскрипт, записничар мора да куца. Када сте рођени?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: 29.05.1966. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1966. године, у?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лозници. Шта сте по професији?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Угоститељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате, коју кафану?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ресторан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Доња Пилица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ради дуго већ?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се зове ресторан?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: «Нови живот».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нови живот», добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженим Грујић Бранком и Поповић Бранком, алиас Марком Павловићем?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у сродству, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли живите у Доњој Пилици?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

Сведок Миладин Иванић, од оца Љубе, рођен 1966. године у Лозници, по професији угоститељ, власник ресторана «Нови живот» у Доњој Пилици, са станом у Доњој Пилици, није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања само уколико сматрате да бисте одговором могли да будете изложени тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Ја ћу Вас сада позвати да положите заклетву, читањем текста наглас испред себе. Изволите.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок након што је упозорен, опоменут и положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Вас стоји један списак са неким псеудонимима. Уколико буде потребе да помињете та имена, било Ви или ми, немојте говорити име и презиме, већ само то слово, ту шифру или број који се налази испред Вас.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико уопште знате те људе, мислим да има «Седам», «Осам» и тако даље.

Пред овим судом у току је поступак по двама оптужницама које је подигло Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије које представља овај господин овде, Милан Петровић, а ради се о више догађаја – страдању великог броја Муслимана на територији општине Зворник у периоду мај-јуни 1992. године. Ту су значи догађаји над затвореним Муслиманима и смртна страдања у Дому културе Челопек, на пољопривредном добру Економија у Каракају, у Циглани у Каракају, Техничко-школском центру у Каракају, Дому културе Пилица и Герина кланица. Оптужницом се ставља на терет оптуженима узимање талаца и затварање Муслимана у Техничком школском центру у Каракају почетком јуна 1992. године, потом њихово пребацивање у Дом културе Пилица, а затим смртно страдање више стотина Муслимана након одвођења из Дома културе Пилица, па да нам испричате, да ли сте Ви у периоду од 08. априла били војно ангажовани и ако јесте, у којим јединицама, ко Вам је био командант и да ли имате неке везе са неким чувањем или било каквом везом, превозом и каква су Ваша сазнања, уколико имате, везано за неке затворене Муслимане у том периоду. Изволите.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, знате како, био сам у ЈНА шест месеци пре почетка рата. Као резервиста дигнути смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Као резервиста, дигнут сам пре шест месеци пре ступања рата, па смо чували мост на Шепку, шта ја знам и те објекте. Е после тога, када је почео рат, били смо ту, та

наша јединица, ишли смо, овај, на Парлог горе, неко то село, шта ја знам, горе изнад Зворника, па смо туда, онај, били смо десет, дванаест дана, не знам колико смо баш били, па смо, тада смо напустили сами, заправо, нисмо имали смене, нема купања, нема ништа, па смо сами напустили тај положај и вратили се кућама. Ја сада не могу да се сетим, баш да ли смо требали негде да идемо на друго место. Када смо се вратили ту или смо, углавном, не знам шта је било, углавном, отишли смо кућама сви. Када смо дошли кућама, увече неко је нас позвао, ко је, не знам, да дођемо доле да будемо ту, да чувамо те људе. Ја нисам ни чувао, пошто сам, пошто сам, овај, био ангажован, неки комби ту је био, онај, у том, како да кажем, јединица, у јединици је био ето комби који сам ја повремено некада возио. Е не знам шта друго. Био сам, једну ноћ сам само стражарио и то ту задњу ноћ, не знам, неко није био дошао, па су мене звали, «ако имаш времена, дођи да стражариш». Кући сам отишао око шест сати изјутра, јер кућа ми је прекопута ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјутра сте дошли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да, не, не дошао, него био сам целу ноћ ту, па сам до шест сати изјутра био и отишао сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деконцентришете ме док причате, док гледам у сведока.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, по новом ЗКП-у, због начина испитивања, тужилац испитује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, имате нови ЗКП, ступио је на снагу, пише тачно, зависи од тога ко је предложио сведока. Изволите, наставите, само молим Вас.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тужилац је предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам га позвала, изволите, ја сам позвала сведока, тужилац ништа није предлагао од оптужнице. Тек ћемо сада то да имамо. Изволите.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта даље, не знам ни ја више даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли смо до комбија, до задње ноћи, шест сати, шта, ујутру, увече?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: У шест сати сам отишао кући на спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да и неко је дошао да ме пробуди, пробудио ме ту у кући и каже, «Миладине, хајде идемо на размену». Ја док сам устао, спремио се, видим камион тамо неки је стајао. Ја нисам ни ишао тамо. Дошао сам до комбија доле, пошто је био

можда удаљен једно педесетак метара, упалио комби и изашао горе на пут. Ту су сели са мном једно, нисам сигуран, али једно четири, пет људи је са мном које ја нисам никада видео у животу и сео је са мном Драган Машановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је лакше, седите слободно.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте да ми утишавате, како идемо ка догађају.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Добро, није ми ни свеједно, разумете, да Вам искрено кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас схватам. Схватите да овде ником не треба да буде свеједно. Изволите.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како ће бити свеједно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да буде свеједно, ко је то уопште очекивао од Вас. Изволите. Зар би неком било свеједно да овакве ствари расправља, јел тако?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Вас не чујем, као да негде одлазите.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Све је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од познатих, кажете, Машановић?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Драган Машановић је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неки познати?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам познавао ниједног у комбију ко је био са нама. Стали смо ту испред, на пут, у комби је ушло њих четири, пет људи и Машановић и ја као шофер и камион нас је обишао, тај што је био паркиран и ишао је испред нас. Ми смо ишли иза њега, значи горе до Каракаја, надвожњак је неки био ту, па су кренули десно, испод надвожњака. Па не знам колико је баш, колико је удаљен од тог надвожњака, можда једно километар и ишли су они испред нас. И ту смо стали и они су рекли нама «станите ту, немојте ићи вамо», ја и Драган, да не прилазимо близу, ако ко наиђе, не дајте да пролази нико доле. И ти су момци ту што су били са нама, изашли и отишли тамо. У једном тренутку се зачула нека пуцњава горе, коју ја нисам видео, ја сам гледао где да окренем комби, да се вратим назад. Драган је почео нешто помагати тамо, нешто је врискао, не знам шта је, како је те крике давао. Окренуо сам комби и одмах смо отишли за Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја и Машановић. Дошли смо у Пилицу, ја сам тај комби оставио ту у кругу и удаљио се и више нисам прилазио ту никако, заправо, удаљио сам се, отишао сам у Лозницу, био сам ту седам дана у Лозници и више се нисам ту у

јединици нашао нити појављивао, него сам отишао у Зворник и јавио се у неку другу јединицу и у којој сам био цели рат горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све што имате да кажете?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Парлогу сте били десет дана?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, десет дана смо били горе, десет, дванаест, не знам баш сигурно да ли смо били десет или дванаест, али били смо горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сами сте напустили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Комплет јединица је напустила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала та јединица?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формација, мислим, која је величина?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, мајке ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод, чета, одељење, батаљон, шта сте били?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кажите ми да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било бројчано?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Можда једно преко двадесет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир те јединице?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не знам да ли је био ту Дико Јурошевић или је био неки Бранко Машановић, не знам ко је од њих тројице био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још таквих јединица од двадесетак људи?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте ви били једна или је све било једна?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Све је било једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је било једна?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Уствари, ту смо ми били из села сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Парлогу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И напуштате, одлазите кући?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да. Отишли смо у «Стандард» горе, они су нас хтели да негде пошаљу негде горе из Зворника, али ми нисмо хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Вратили смо се, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су хтели да вас пошаљу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да ли је Дрињача, да ли је, не знам које место, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одмах, отишли сте прво кући, па одлазите у «Стандард»?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, озго смо право у «Стандард» отишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право у «Стандард». Који је то могао да буде дан у односу на.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немојте ме питати о датумима, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да Вам поставим питање.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила датум и дан у недељи, него колико дана пре него што сте први пут дошли када су били затворени ти људи у Дому културе Пилица, колико пре у односу на то, дан, два, пет, десет, када сте Ви у «Стандарду»?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да је то било исти дан, да смо ми изјутра смо били са комбијем, па нам нестало горива, па смо ми скупљали овако између себе да узмемо горива да купимо и да се вратимо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се задржимо на том Вашем директном доласку са Парлога у «Стандард». Шта је то било у «Стандарду» тада?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма, ми смо као војска, сели смо ту испред на овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, шта је стационирано у «Стандарду» у том времену, тих дана?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како, не знам на шта мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у «Стандарду», библиотека, школа, шта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ваљда команда нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам шта је ту, команда чега, које војске?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па ваљда Војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада командовао Војском Републике Српске?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате име?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате име уопште било ког команданта Војске Републике Српске?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није ме то занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, без обзира што Вас не занима, чујете.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Овде чуо, овде изашло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате, до краја рата, било које име неког војног команданта, а да није овај Декиљ или Дико или Машан?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сам ја, после сам био донатор у војсци, нисам уопште био на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, значи не знате име ниједног команданта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада Ви долазите ту у «Стандард» вас двадесетак, да ли долази и Машан и Дико и овај Декиљ или?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да су били. Неко је од њих био, али не знам ко је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од њих?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам се ту обраћа и да ли вам се неко обраћа?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Од њих је неко отишао тамо у зграду, углавном чуо сам да је била нека свађа, да нисмо, да су нас хтели горе, да ми нисмо хтели да идемо и да смо се вратили кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас неко информисе од тих који одлазе у зграду шта се то тамо дешава, ко се са ким свађа и зашто?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не могу да се сетим да ли је то био Машановић, да ли је то био тај Бранко, да ли је био Дико Јурошевић, не знам ко је био, разумете. Углавном, неко је рекао, као хоће нас горе, ми нисмо, нећемо да идемо, идемо да бранимо наше село, разумете и покупили смо се кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај Машановић исто то каже што и Ви, да се он тамо овај, да је он одбио, да је рекао, нећемо ми и тако даље, да су вас терали у Дрињачу.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не знам да ли је он био, верујте ми, углавном знам да је неко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем да он то наводи, ја Вам кажем да он то наводи. Да ли Вам је неко нешто после причао, еј, бре, посвађали смо се, ови хоће нас овамо у Дрињачу, ми нећемо?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није само тај, ако је био Машановић, значи он нам је рекао «не идемо горе, људи, идемо кући да се вратимо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви одлазите кући?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Хвала богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада ту сте кући, кажете, можда исти дан. Ко то долази?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Дошли смо кући увече, увече су дошли, овај, ја не знам да ли неко од курира, ко је, углавном, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Курир, одакле је курир?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма, јој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седи курир?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ту неко из села, неко је дошао, ајде вамо, дошли су људи, каже да се чувају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви људи да се чувају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Откуд ја знам какви људи, када смо дошли тамо, тада смо видели људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели, шта сте видели, кога то чувају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам ја ни улазио тамо, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали кога чувате?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Када смо дошли тамо, видели смо, па Муслимане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам још увек рекли, сада први пут кажете, Муслимане.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из којих места?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали, одакле ови људи ту и зашто су затворени?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Што је то мене интересовало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, без обзира што Вас није интересовало?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не. Ја ту нисам, колико су они били дана, не могу да се сетим, ја сам ту био само задњу ноћ, јер није неко дошао и ајде рекох, ја ћу, немам ништа, ја ћу доћи, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли сте за време тог њиховог боравка чули одакле су ти људи и зашто су они ту затворени у Дому културе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Дом културе служио као затвор?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Дом културе, ту је омладина пре скупљала се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је то чудно што сада одједном неки људи сада су затворени ту у Дому културе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта ја знам, верујте ми, ја у ту политику нисам се никада мешао, ни данас дан, а ни пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се прича тих дана док су они ту, шта се прича, ко су ти људи и зашто су ту затворени, докле ће да седе ту?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нико ништа није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има противљења грађана из Пилице што су ти људи ту?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, грађани су ту доста овај, доносили су увече, чак су донели, ја не могу да се сетим, неко је донео хлеба том народу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хлеба?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ишли су по продавницама и скупљали, разумете и видео сам увече да је црево проведено и да је била вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је то провео црево?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, не знам, ми када смо, ја када сам дошао горе, то је било већ ту, и црево са водом и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ишли у продавницу да купују хлеб за те људе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, да ли су куповали хлеб, да ли су ишли тражити онако, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу добили неку храну они од неких надлежних који их држе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или нису па ови купују хлеб? Зашто су мештани куповали хлеб? Нису их ваљда они затворили ту.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнање да ли су они добили са неког званичног места хлеб?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Чуо сам, то нисам видео, али сам чуо да су доносили из «Стандарда» храну за њих. А да сада, лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, из «Стандарда» да им доносе хлеб ил још нешто*

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Доносили су, каже да су доносили конзерве и хлеб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када у односу на моменат када су доведени?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма, немам појма, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли одмах или касније?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не одмах, можда касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то доноси из «Стандарда» да ли сте чули шта кажу, да ли неки цивилни путнички ауто или неки теретни или комби или нешто?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам видео, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, ко доноси храну за стражу, за војнике из Ваше јединице?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Сами су се хранили кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућама?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један сведок да сте ви добијали храну ту, обзиром да сте ту на задатку?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се тога не сећате?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте јели код куће?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте практично ту само једну ноћ и били?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Само једну ноћ био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је то обавестио, кажете, једну ноћ и сада ко Вас обавештава да ту задњу ноћ треба Ви да стражарите, ко Вас зове?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, не знам, кућа ту прекопута моје, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша кућа?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, и неко је, не знам ко је рекао Миладине и ја сам дошао ту. Нисам сигуран да ли је неко дошао по мене или сам ја био ту, фали нам један човек, није дошао на стражу. Ајде, рекох, бићу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи, Ви нисте обухваћени оним сменама?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, ја нисам био, ја сам повремено возио тај комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми о том комбију, чији је то комби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тај комби је одузет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, био је у јединици и Ви сте га возили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, тај комби је одузет, не знам чије фирме је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како одузет?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, узет за потребе војске и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, узет за потребе војске?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је имао неке регистарске ознаке?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није, ја не знам, мени се чини да није имао таблица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без таблица?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да су скинуте таблице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у којим сте Ви све ситуацијама до тог дана користили овај комби, за које потребе, када сте га возили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знаш како, ајде треба одвући овога или отићи по онога или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта овога, онога? Мислите ли на неког човека или неке ствари?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: На тог војника, на неког који није дошао, ајде, отићи по њега, нешто или, шта ја знам, отићи, убили су ови горе срну, не могу да вуку срну и убаце у комби и довуци војсци да се пече доле, седиш и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама даје задатке везано за вожњу тог комбија?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, то је више било самоиницијатива, хоћемо сада да упалимо комби и идемо у кафану, наспемо горива и идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где насипате гориво за комби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Купиш где купиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За чији новац?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Скупимо сами између себе и идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за потребе јединице сте га возили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, два пута сам свега можда насуо гориво у тај комби у Каракају, добили смо потврду из «Стандарда» и да су насули два пута у тај комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пре овог периода?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Пре, пре, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добијате, шта, потврду и онда узимате гориво у «Стандарду»?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, одеш доле у Каракај на пумпу и наспеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, ту ноћ целу сте стражарили. Ко је те ноћи био са Вама на стражи?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, ја знам да сам сам био горе иза сале на, иза горе, нека су врата била, углавном су заблиндирана, нису отворена никада у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то оно нормално у односу на онај део где су оне терасе, где су они лукови?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, иза, иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз иза?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Иза горе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог места где сте Ви, јесте могли да видите она велика врата?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Улазна? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате са ким сте стајали?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Сам сам ја био ту, али не знам ко је био околу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сами сте били?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте целу ноћ ту били сами?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било нешто неуобичајено, да ли се чула нека туча, малтретирање?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све мирно?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Можда сам био до једно 11 сати и заспао сам онде крај, на ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа нисте неуобичајено чули?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели ту неке лешеве?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Па, каже нам доста сведока да су ту свих дана лежали, четири, пет лешева на камари. И овај сведок у петак који је био и Машановић, и да су одвежени тек када су људи одвежени. Како их Ви нисте видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су ту неки лешеве били?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сада трафо-станица?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули, не?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, ту је био WC им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а нисте чули за тако нешто да су неки ту лежали?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам причао неко да су ти људи певали неке песме за време боравка?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Чујте, знате шта је, рекла-казала, то мене није интересовало. Ја лично нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас интересује.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, мајке ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја лично нисам чуо да су икада певали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас да ли сте чули да је причао неко у овим сменама, обзиром да сте Ви били ту само једну ноћ, да Вам је неко причао да су нешто певали? Кућа Вам је прекопута.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ту ноћ, ту ноћ нисам био ни са ким, био сам сам горе на ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ту ноћ, друге ноћи када Ви нисте дежурали, кажете, кућа Вам је прекопута.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте код куће спавали?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неки мештани долазили ту до Дома културе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма ту је долазио, нема ко није ту долазио, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су долазили, због чега?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, дођу да виде, не знам ни ја шта су тражили, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да виде, куда да виде?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да виде. Има горе, биле су горе неке степенице, ту је била кино-сала, разумете, па су горе пролазили, има неке горе рупе где су пуштани ти филмови, и озго су гледали. Шта су гледали, не знам ни ја који ђаво су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да су гледали?

ведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, одакле ће гледати, одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како уопште знате да су гледали, да ли Вам је то неко причао?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, кажу, пењали се људи горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они причају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта кажу, шта виде ту унутра?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта ће видети, а шта ће да виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми на питање одговарати питањем, то можемо овако.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да се извињавате, само убудуће ми одговарајте на питања одговором.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, шта је било питање? Одговорите на питање. Шта кажу, шта виде?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, шта су видели, народ горе само, доле видели народ, сишли доле људи и готово. После је било забрањено горе да ико иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сишао, кажете сишли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Цивили ти који су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, сишли, где су сишли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Сишли цивили одозго који су гледали, гледали тај народ доле, сишли и вратили се кући, после је било забрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А назад, напоље сишли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, да, после је било забрањено да улазе горе, јер су биле неке старе степенице, да не би то пропало јер се није то користили ко зна колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ко им је забранио да више иду да гледају кроз те рупе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам мајке ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сазнали, колико је ту затворених људи?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни приближно?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не знам, мајкеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим вас стражара, да ли је још неко наоружан или униформисан долазио ту за време док су ти људи боравили, било ноћу, било дању, да ли Вам је то познато?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Долазили су неки у тим маскирним униформама, да и нешто кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне шарене?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма, да, они када дођу, чисто је народ од њих и бежао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то биле јединице, да ли знате?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма, немам појма, па када не знаш, набију капу и само очи му вире, нити видиш му лице, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, маске су имали, те као капе са тим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некада такве људе ту, обзиром да Вам је кућа ту прекопута, јесте ли, кажете, те ноћи мирно, јесте видели те ноћи можда такве неке да долазе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ту ноћ нисам приметио ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто живите прекопута, у време када нисте били дежурни, да ли сте видели да долази неко ко не припада Вашој јединици?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, када сте видели, колико људи, како изгледају и да ли сте можда чули неки надимак, било да им неко виче или да је неко после причао, био Жика, Пера или не знам ко?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, знате како, да Вам нешто кажем, ја тамо нисам волео ни да идем, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас уопште не питам да ли сте волели, опет Вас питам, да ли сте видели, рекли сте, видели сте, па питам, кога, шта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Виђао сам из дворишта људе у маскирним униформама тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како из?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Из дворишта, да, у маскирним униформама, али тамо нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте виђали, да ли они дођу пешке, колима, када дођу шта раде?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, дођу са неким аутима, откуд знам да ти искрено кажем, нисам много ни запажао, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путничким аутима или камионима, чиме дођу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Путничким аутима, мени се чини да су долазили путничким аутима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то регистрација зворничка или нека друга?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ко је тада имао таблица, није имао нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Ви мене питате, ја нисам била тамо.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, ја Вама кажем да није имао нико таблица

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците ми, немојте ме ништа питати, реците ми.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, није било таблица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису имали таблице?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођу и шта, бораве ту кратко, дуго, шта раде када дођу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма, веруј ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви гледате, кажете, из дворишта.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта погледам тамо, видим неки дошли тамо, шта, окрени се за својим послом и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада да ти неки улазе унутра?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам, из дворишта се много не виде тамо врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она врата са друге стране?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се из дворишта Вашег виде они лукови, оно где је улаз тамо?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се види?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту седео у Дому, у то време када су ови затвореници у сали оној где се приказују филмови?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како мислите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ко је седео у оним канцеларијама испред, од споменика главни улаз који Ви видите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту седео, да ли је неко службено ту имао неке канцеларије?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не знам, ту је била, нека милиција је ту била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Сада, да ли су они били у то време када су они били или су они отишли пре, углавном ту је неки, ја мислим да је ту милиција само била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир те милиције?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Петра Јурошевића?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Петра Јурошевића познајем онако површински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неку функцију у то време?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Перу Петровића, Белог?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био тада?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам шта је он био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био председник Месне заједнице?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да је он био председник Месне заједнице, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је седео ту, да ли му је ту била канцеларија?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Више је у кафани био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафани?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када није у кафани, да ли дође у канцеларију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви распитивали, ко су ти људи маскирани, којој они припадају јединици, одакле су ти људи, јесте чули уопште?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам смео уопште да помињем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они пред којима смете да помињете, нисам мислила њих да питате ко су, него у Вашој јединици да ли се причало ко то долази, јер питам Вас због тога што ови други сведоци који су били стражари више него Ви, значи који су имали смене, били распоређени, причају о неким надимцима, о људима који су ту долазили.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било ван Зворника, било из Ваше?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, нисам чуо, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули некада за неки надимак Нишки, Пиварски, неке војнике са таквим надимком? Прича овај Дико Јурошевић Ваш из Пилице да га је такав неки малтретирао, нешто постројавао, да је ту био на Парлогу. Ви сте били на Парлогу.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: На Парлогу јесте неко га постројавао, мени се чини да га је ишамарао неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, из које јединице?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма, немам појма, верујте ми, нисам видео, ја сам био на стражи тада горе на Парлогу, на стражи смо били. Када је дошла смена, остали су неки момци и каже, шамарали Дику. Ја лично нисам видео да га је ико шамарао, нити сам видео те момке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Дика био наоружан на Парлогу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја шта смо него били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ти момци какви дођу, исто наоружани или неки цивили па га ишамарају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Јок, дођу са моткама, су чим дођу, дођу са пушкама аутоматским и шкорпиони, божја мајка и то све на њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате одакле су?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ту у Дому културе, да ли сте чули за неке надимке да су долазили неки, а да не припадају Вашој јединици? Јесте чули за неке надимке Целат, Бошко из Каракаја, Пипа из Главичица?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта сте чули и од кога везано за Дом културе, наравно то ме интересује.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја их тада нисам видео, ја их тада, пошто нисам познавао тог Бошка, нисам, не знам ни Целата, али Пипа је скоро пре пар година брат га убио. Тада их ја нисам видео у Пилици, тада их ја нисам видео горе, да су долазили. Чуо сам да су били, али ја их нисам видео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, то сам Вас питала?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта сам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Чуо сам да је тај Целат и тај Бошко да су били у комбију ту код мене, али ја не знам те људе. Зато нисам могао да кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули да су баш они били у комбију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, кафанске приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Машановић?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Од њега нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега не?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Он не иде по кафанама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, са њим сте се возили назад и тамо и вамо.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Он је кукао цело време озго када смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ништа, причамо нормално, нисам ни знао где идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете тамо Ви, Машановић у комбију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: И четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после сте чули да је од тих четири, пет, њих двојица?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: После сам чуо, каже да је био тај Бошко и тај Целат у комбију, али ја не знам, они су људи сели вамо позади, мирно, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти што су у комбију, кажете, имају ове шарене, маскирне униформе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од оружја, шта имају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко нож од њих?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, ту су, малтене, сви имали ножеве, ко је имао аутоматску пушку, имао је нож од те пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неки у Вашем комбију, јесу они имали неке маске, неки од тих четири, пет или нису?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Верујте, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко беле опасаче тог јутра када Ви крећете комбијем са Машановићем, од војске?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам запажао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на онај моменат када Ви, кажете, целу ноћ тамо спавате иза сале, јел, одлазите кући, легнете са спавате и ко долази то?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не могу да се сетим, да ли је дошао Машановић да ме пробуди или неко је дошао, углавном пошто је у мене жена ту и деца, и супруга и деца и нису били ни мајка, није био ту нико, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тај што долази?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, дошао, пробудио ме, хајде, каже, хајде иду на размену, да возиш комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иду на размену?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви изађете из куће и дођете где?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, изађем из куће и право ишао комбију доле, иза споменика са ове стране, не са ове вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са супротне стране од врата?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, доле где паркирам комби, испред поште, баш испред поште ту је био паркиран комби увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви идете ка комбију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, упалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите од момента када излазите из куће до момента док сте пришли комбију? Да ли видите сада коначно те људе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком моменту те затворене ту?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не видим, јер одмах од моје куће вамо се не види то, та се врата не виде никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ли ко иде у размену?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А где видите, кажете, врло сте неодређени у оном делу где сте сами причали, рекли сте, тамо стоје камиони. Нити знам који камиони, нити како изгледају, нити где је то тамо. Кажете, тамо стоји камион и онда ја крећем за камионом својим комбијем.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Камион је стајао испред врата ту, испред сале те, испред врата стајао камион, у рикверц паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у рикверц. Опишите ми тај камион, боја, мали, велики, цивилни, војни.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да је војни камион био, повећи, али нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тона?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао цираду или није имао?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Имао је цираду, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била отворена, да ли је била затворена у моменту када?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Затворена, затворена, у моменту када сам ја пролазио туда, била је затворена цирада. Била је са стране затворена, ја улаз ту не видим уопште, никако, задњи део камиона не види се, јер има ту испред врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално ако је у рикверц паркиран, да се не види задњи део.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како сада да Вам објасним, једино да Вам нацртам, разумете како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно, немам ништа против. Ево, дођите. Имамо и ми овде једну фотодокументацију, па можете да нам покажете где је тај камион био када сте Ви дошли и одакле Ви долазите. Ево га Дом.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ево видите овде, ту је био камион паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А комби, а комби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Комби је био овде, моја је кућа овамо прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, и када Ви овај, ту сада прелазите да видите тај камион да је у рикверц?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Овде ми је кућа, ово је асфалт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прво видите па идете ка комбију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, само нисам тамо ишао никада, него сам ишао овде до комбија. Овуда сам у рикверц изашао, има пут један што је ишао одозго и ту сам паркирао на овој раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, комбијем сте дошли ту?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да, ту ми је ушао и Машановић и ови момци који су, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на ћошку?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да. Озго је камион кренуо, ту нас обишао и напред, ми за њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Зворник?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда нема потребе да цртате.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Добро.

Констатује се да је сведок на фотографији број 37 фотодокументације показао да је камион био паркиран у рикверц, са десне стране, бочно гледано према Дому, односно према челу зграде, а да је његов комби био са леве стране од Дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли овде где има табла ова нека, где пише нешто, претпостављам плавим словима, нешто пише, «полицијска станица» или шта већ би могло да пише ту, Месна заједница?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није било ту ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био комби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Комби је био овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред овог белог аута ту?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није било тада аута, ту је био само комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно логично да није било, ја Вам говорим у односу на фотографију, то је био увиђај, показивање лица места.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Јер овде су, ја мислим да има једно три, четири метра до тих врата, овде је дограђено нешто овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево слике, имамо ми све, јесу ли то та врата?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, да, али ово овде, када је камион овде, види се само пола камиона, одмах је страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, мало има избочине. Значи, Ви сада прилазите и пре него што долазите до комбија, видите камион паркиран у рикверц. Видите ли неки сто?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећени који је преживео стрељање, једини који је по информацијама које су до сада доступне, преживео стрељање, а и сведоци који су стражарили истог тог дана, а Ви кажете долазите ту, кажу да је ту био неки сто где су се они пописивали, нека имена, презимена. Да ли сте Ви тако нешто видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, нисам видео зато што нисам био тамо, нисам долазио испред тих врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да сте видели у том пролазу неки сто да стоји?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, ниједног тог затвореног нисте видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. И Ви сада видите ту слику, одлазите по комби, долазите на место где је камион, на ћошак зграде.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не на ћошак зграде, него на раскрсницу горе на главном путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На раскрсницу за Зворник и Тузлу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а тај камион је сада већ испред Вас?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ми када смо стали, док су, док је ушао Машановић и ови момци ту, овај, камион је обишао нас и кренуо према Зворнику и ми смо за њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза њега?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је само један тај камион био, тај велики?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја сам видео само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неке таблице војне или како закључујете, по боји или по чему?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, чим је за потребе војске, значи да је војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте видели, ко управља тим камионом, ко вози тај камион?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А да ли је било још камиона иза Вас или иза тог можда или?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај камион и Ваш комби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Само тај испред, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А комби, колико има седишта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да је био продужен, можда једно десет седишта да је имао, дванаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од затвореника ушао?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај комби, није?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има од Пилице до Каракаја километара?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тридесет, четрдесет километара, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се возите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знам да смо полако ишли, нисмо ишли брзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се возите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Колико дуго се возим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се возите, тада?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тада? Па нисам уопште обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада смо се вратили у то време, покушавамо.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма, нисам ни обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола сата, сат, колико?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нека је пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола сата? Ви, Машановић и ти?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: И тих пар момака који су сели позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих пар момака за које после сазнајете да су Бошко и Пипа?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: После сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целат, Целат и ко.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим Целат и Бошко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Целат и Бошко. А ко је Целат, за њега Вас нисам питала.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пипу је убио брат после, а тада је Пипа био шта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није био ништа. Ја мислим да је тај Пипа дошао чак, онако је дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао оружје?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је оружје, које?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје је имао?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Целат, ко је тај?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма, само знам надимак, чуо сам за надимак. Па не знам човека, никада га нисам упознао у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви ти у комбију имали шарене униформе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ишао иза комбија, неко возило?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није, мени се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко возило полиције са ротацијом? Каже овај преживели да је његов камион пратило неко возило полиције са ротацијом плавом.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тада када сам ишао ту, није био нико. Мени се чини да је камион ишао сам напред, а да смо ми позади, да није било никога испред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био нико испред?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Мени се чини да није био нико испред камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, Ви идете иза камиона. Да ли видите нешто у кабини камиона, на сандуку?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само затворена цирада?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Само затворена, зашнирана цирада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта причате успут, тих пола сата?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Верујте ми да не знам. Причали смо онако нормално, немам појма. Ја сам мислио да иду на размену, разумеш и нисам ништа ни причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало о тој размени у комбију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, ја и Машан, мени се чини да нисмо ни причали о тој размени, никако, него само су ми рекли када смо дошли да ме пробуде, хајде пали комби, иду на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада у комбију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, у комбију не знате разговор никакав?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Људи су овамо седели позади, они су причали између себе, ја и Машановић причали, не знам о чему смо причали, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких путничких аута у том, условно речено, конвоју, два возила у тој колони?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја нисам видео ниједно ауто да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви и камион?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог Дику Јурошевића?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он рече у петак да каже, да је у тај Ваш комби ушли су и неки, каже, не комби, Ви сте возили неки камиончић, каже и ту су ушли.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, то је тај «тамићев» комби, камиончић, «тамићев» комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тамић»?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, али комби, значи исто таква седишта позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седишта позади?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, били ту и заробљеници, каже.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: У комбију нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже код Миладина пуна каросерија заробљених.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он каже.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате онога млинара, онога Душана, Ћећо му овај син Стојановић?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и он тада, да ли је он возио нешто?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, тада је био само тај један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његов камион узео неко? Неколико сведока каже да је његов камион одузет?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, не сећам се, пошто сам ја одмах, када сам паркирао комби, ја сам дошао кући, узео, имао тада неку «Ладу», упалио и више се нисам ни враћао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте одмах отишли у Лозницу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, шта ја знам, уплашио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, од свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам ни ја, и од тих људи и од, шта ја знам, једноставно нисам хтео да присуствујем ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему да присуствујете, возили сте људе у размену?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да. Нисам ја возио у размену. Ви кажете мени сада да сам ја возио у размену. Нисам ја возио у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас питам, чега се плашите, зашто сте отишли у Лозницу, рекли сте, возим људе у размену. Чега сте се сада уплашили то Вас питам?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Уплашио сам се тих момака, те војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је та војска урадила?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, урлају, пијано, јадно, чемерно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је врискао и кукао овај Машан?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Вероватно се уплашио као и ја. Ја ту умало нисам преврнуо комби, био неки што нас, када сам га окретао, умало нисам преврнуо комби да побегнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега сте се уплашили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па, те пуцњаве што је горе била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По коме се то пуцало?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао Машан после шта је видео?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ми смо били ту сто, стопедесет метара удаљени, јер су нама ти момци који су били у комбију, кажу, ви останите овде, немој да пуцате ако видите да неко пролази доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где доле?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Према том камиону што је отишао испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај један камион је значи отишао?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А докле сте Ви то дошли, где сте Ви, где се Ви то налазите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, чуо сам после да је нека Герина касапница, ја не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Герина касапница?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас неко приморао да возите тај комби? Овај Дико каже да је чуо да су Вас као ухватили, па сте Ви морали да вучете те људе? Ја Вас данас нисам тако схватила.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знате, није ме нико приморао, ја сам мислио да они иду стварно на ту размену, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам ни размишљао о томе, комби упалио нормално, као да идем негде некога да одвезем, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже, то је био «тамић». Значи, то је «тамић»?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, «тамићев, овај, комби «тамићев».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комби «тамићев».

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Мало је био продужени, можда десет, дванаест седишта да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позади имао она седишта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, седишта, затворен као комби и седишта позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже Дико, значи из овог његовог исказа произилази да се то све истовремено дешава, и тај Ваш «тамић» и од овог Ћеће, од оца његовог, млинара, да је узет. Јесте чули да је узет и његов камион за те потребе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је био још неки камион или само та једна тура, само један камион што сте Ви пратили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја Вам причам што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте један пратили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли сте чули?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је још после неки камион ишао?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је било око 400 људи, како се наводи у оптужници и како наводи овај оштећени.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, значи кажете да сте Ви тај један видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја сам видео само један тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По Вашој процени, колико може људи да стане у тај камион који је ишао испред вас?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма, верујте ми, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. У ком тренутку се чују ти пуцњеви од момента када ови излазе и кажу, ви останите ту и чекајте, шта кажу, шта да чекате?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Останите ту да не би неко прилазио доле, онај, према том камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доле је, кажете, та Герина кланица.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, према тој згради, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како та зграда изгледа, одакле Ви њу видите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Видимо је иза доле, ограђена је била неким бетонским блоковима, не види се тамо од блокова, било је високо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите, шта од зграде, који део зграде?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите улаз у ту зграду?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, одавде где смо ми били, није се видео улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви онда, пошто они излазе, а камион одлази доле?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Камион полако иде испред нас и ови што су били ту кажу, станите, мислим да је неко дрво било ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они изађу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, станите ви ту да не би ко прилазио доле. И момци одоше полако испред. И ја и Машановић овај, седели у комбију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, шта су вам рекли да чекате нешто или можете да идете или шта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, сачекајте да не би ко долазио доле, знаш, пошто је ту неки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и колико то да чекате, то Вас питам, шта кажу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ништа нам нису рекли, само, сачекајте ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вам рекли да њих сачекате или не?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, само сачекајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да се вратите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Само, сачекајте ту и пазите да не би ко прилазио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се онда дешава?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: После зачули смо само пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцњава?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје пуцњава?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма, верујте ми, Машановић овако сагео се доле и виче, јој шта је ово, шта је ово. Ја њему вичем, шта је ово и окрећем комби и враћамо се назад кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он то каже да се враћате или Ви то самоиницијативно?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одлучујете?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та пуцњава је из једног или из више оружја?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Јој немам појма, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рафална, да ли је појединачна, да ли траје минут, пет, два, три?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма нисам обратио пажњу, то када је запуцало, ја сам одмах тог истог момента почео палити «тамића» и назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у повратку, шта причате Ви и Машан?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Цело време псовао матер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ето, једноставно тако, нисам знао да, овај, не знам, изгубио сам се једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он, како се он понашао успут?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ћутао је само и свако се држао за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада се Ви враћате и одлазите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ништа, када сам вратио тај комби тамо оставио, нисам никоме се ни јављао, ништа, отишао кући и упалио ауто и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Машановић да су сви знали да ће ти људи бити убијени. Ја ћу Вам сада предпочити његов исказ, јер је он наводно ту викао, људи треба да буду за размену, да је тај Целат ту нешто. Да ли Вам је познато нешто, Ви кажете да сте дошли и одмах ушли у комби. Али касније, да ли Вам је он причао шта је ту било, пре него што сте Ви дошли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није причао?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рекосте за тог Бошка, да ли сте чули за тог Бошка из Каракаја, Стојановић Бошка?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кажу да је био ту са нама у комбију, али нисам, нисам се упознао са тим човеком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Машановић да је то тај трећи дан или други, био је дан, каже, долазе камиони са цирадама и војна полиција и тај Целат.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја се не сећам војне полиције да је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Целат неки каже, необријан са брковима и шајкачом. Да ли је био неки такав са брковима и са шајкачом, с неким капама јесу ли уопште били неки људи?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па имали су оне црне капе са овим очима. Не сећам се тог Целата да је био са том шубаром и да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана јесу ли били ти са тим прорезима, тог дана?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја их нисам видео, пошто нисам ни био ту, шта сам био ту можда минут, два док сам упалио комби и вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је гледао, каже Ви сте остали на бетонској писти, ови су их каже доле изводили, истерали, каже он је у једном окрету видео да пуцају у леђа и да људи падају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је било мука, да је отишао да се умије.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да је било мука, мука му било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је отишао да се умије и да више није ни он ишао и каже кад је дошао доле у Пилицу рекао је људи су убијени.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не знам шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Декиљ, Дико јесу ли они били ту тај дан?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Машановић да су дошли.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја Дику нисам, тог Дику или тог Декиља, мислим да се Бранко зове не знам да ли је Бранко, немам појма, ја тад нисам видио никога ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Машановић да је још неки стражар кренуо, да су још натерали неке доле и Бошко и Целат и то друштво?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неки од вас да кренете из Пилице?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Само нас двојица били из туда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И каже да је у тој првој тури била пуна три камиона?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ко је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машановић.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не знам. У првој тури је био само један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже возачи су имали исто војне униформе, ти што су возили те камионе и каже да кад сте скренули на тај лош пут што Ви причате тај макадам, ту у Каракају да му је онда постало сумњиво и да је вама рекао «није ово размена» и да сте ту стали и да је на тој писти већ било лешева. Јесте ли Ви видели ту неке лешеве кад сте дошли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, ми нисмо ни прилазили ту, ми смо били можда једно 100, 150-200 метара пре те зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и он каже да су ови продужили 100-150 метара, да сте ви остали горе, али да сте видели одозго, каже, неке лешеве да леже и да су онда из комбија изашли ови Пипа, Целат, Бошко и још неки с тим белим опасачима.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Одакле одозго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одозго са те одакле ви гледате, ви нисте прилазили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: То је равница бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, он каже одозго пошто је из даљине?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Около је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда у смислу даљине, није он говорио о висинској раздаљини, продужили су доле.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ту се стварно ништа није могло видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је равница?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да равно ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је он чуо пуцњаве и тако даље и да вам је било јасно да они убијају. Да ли вам је било јасно да убијају те људе кад сте псовали матер све време?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Откуд знам шта је, ја сам мислио да је ту стварно размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте му псовали матер свих 30 км?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кад сам зачуо пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је тад било јасно да људе убијају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Било ми је сумњиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да је ту био и неки Рајко Јурошевић. Да ли знате Рајка?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стражи? Да ли се њему нешто десило, да ли је он побегао нешто са страже?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам шта је, али чуо сам после да је Рајко побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана или неког раније?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тог дана, јер чуо сам да је неко му тамо нешто претио, шта је било немам појма да ли је неко галамио на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, ви сте тад кад сте ту били чујете те пуцњеве и посумњали сте, а када сте сазнали ипак да су они убијени?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам никад ни сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту по повратку увече?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Отишао у Лозницу одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Нисте ништа чули кад сте дошли после седам дана?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам долазио кући седам дана никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и долазите после седам дана и питате шта би с оним људима што сам их ја пратио тамо у Герину?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам био кући, нисам био сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли тог сведока «Седам»? Немојте му читати име, ту са тог списка? Јесте ли чули за тог човека?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у то време да ли је било војне полиције? Не мислим сад на Дом културе у Пилици него уопште у том периоду кад су ти људи били затворени, па пре и после тога?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да је долазио доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, уопште у команди да ли је било војне полиције?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па било јесте војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командир вода или шта је било чета, колико их је било?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: У Пилици није било војне полиције, а горе у «Стандарду» је било, вероватно да је било, јашта него је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате ко је командир?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете оптужене?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је у то време био на челу града Зворника, мај-јун?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није ме то занимало никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас занимало?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Имао сам свој посао, радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је био војни командант у Зворнику у периоду мај-јуни?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Имате ли уопште у глави неко име било тад, било касније?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте још били Ви војно ангажовани, након овога одлазите кажете у Лозницу код жене и деце па се враћате после недељу дана? Шта после радите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кад сам се вратио тај дан отишао сам горе у «Стандард» пријавио се у артиљерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У артиљерију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се пријављујете и где Вас распоређују?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знам да сам отишао на хаобичку артиљерију 105 мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас персонално коме се јављате у «Стандарду» после недељу дана?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам. Горе сам нашао, кога сам нашао не знам, не знам ко је, не знам с ким сам отишао да се пријавим тамо у ту артиљерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пилице?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, није човек из Пилице. Знам да сам понео војну књижицу да је писало да сам то био у војсци, да сам отишао тамо да се пријавим да будем артиљерац у артиљерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Вас онда распоређују у коју јединицу као артиљерца?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да били смо ми ту једно десет дана у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте били?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту у команди у «Стандарду» у то време, тих десет дана после Вашег, значи то је већ друга половина јула, јуна, је ли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како мислите ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант војни?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет дана сте у «Стандарду» и не знате ко је командант?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, чистили хаубице сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко вам даје задатак да чистите хаубицу ту сад у «Стандарду», да ли је и даље овај Декиљ или неко други?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, ту је био неки млад неки момак, чуо сам да је после погинуо и он, не знам ко је био. Како се звао немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли припадали некад неком батаљону са општине зворничке?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, само сам био ту, цео рат у артиљерији, али нисам био батаљон не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формацијски јесте ли били?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ваша јединица звала та артиљеријска?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да ми је био мешовити артиљеријски дивизион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивизион?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: МАД, тако се звао МАД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био на челу тог?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, био је неки млад момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај што је погинуо?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да. Не знам, била је нека акција горе и погинуо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули за Миладина Мијатовића, за Мику Галића, за Драгана Готовца?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? За I батаљон, II батаљон, III батаљон?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Чуо сам по батаљонима, откуд знам ко је који водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали ко је водио?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже Машановић то да је била та свађа везано за Дрињачу да је Готовац тад био ту у «Стандарду» и да је њему речено да сте уморни и онда је он рекао «идите кући, окупајте се», па сте онда Ви од куће ангажовани да чувате. А да ли Ви знате нешто о формирању зворничке бригаде?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли уопште кад је она формирана?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била формирана у време кад сте Ви чували ове људе затворене?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А да ли Ви знате за кога чувате Ви те људе, у чије име Ви то радите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: У име села да не изађу људи отуда, да буду ту, разумеш. Ту их нико није малтретирао од нас, од мјештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У име кога, за кога чувате те људе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма кога чувам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су то затвореници?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Немам појма, откуд знам чији су затвореници, доведени ту, увече дошли «чувајте људе ту шта им буде требало».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали ко их је довео?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? И Ваш је задатак био шта, да ту стражу, шта је био задатак да чувате шта њих од некога или некога од њих?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знате шта, ја Вам кажем малопре да сам само био једну ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који Вам је био задатак те једне ноћи, шта да радите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Стоји ту, чувај ту да не би случајно изашли и то, шта буде требало да се донесе људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не изађу? Добро. Да чувате да не изађу, значи то сте?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да, нису људи ништа, седе људи тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је неко ишао у Зворник да се жали што ти људи можда немају храну, немају адекватне услове, што им се нешто лоше ту дешава итд?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам мајке ми, знам овако мештани вичу да су уопште што су долазили ту, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па то да ли је било неког бунта код мештана да се нешто неко незадовољство зашто су ту затворени људи?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад рекосте да сте Ви први пут чули да су ти људи убијени тамо где сте Ви стајали?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам ни чуо да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам ни чуо да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас први пут чујете да су убијени?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас питао још једно пар питања.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако Ви кажете да не знате ко је то дошао и пробудио Вас, па вам рекао «Ајде пали комби идемо на размену»...

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам сигуран да ли је Машановић дошао по мене или је неког Машановић послао.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: ...шта је то за Вас?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта?

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то за Вас кад неко дође Вашој кући, пробуди Вас а Ви и то после ноћне смене је ли, дође и пробуди Вас и каже «Ајде пали комби, идемо на размену», шта је то за Вас, да ли је то за Вас молба или наређење?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па ја сам једва дочекао да они иду на размену.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја сам једва дочекао да они иду на размену.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте ми, не питам Вас то, него шта је ово за Вас, да ли је то молба тог човека или његово наређење?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да је молба била.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молба?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И било ко из Ваше јединице могао је да дође да Вас замоли у том смислу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нико тај комби није возио осим мене.

Члан већа-судија КРСТАЈИЋ: Кажете, ево нека буде молба а ми ћемо Вам веровати или не веровати, знате. Кажете да се иде на размену па Вас питам шта за Вас размена подразумева? Шта то значи размена? Шта је то? Ево рекосте да сте једва дочекали? Шта је то?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја сам мислио да се ови предају на супротну страну, са супротне стране да дођу Срби назад.

Члан већа-судија КРСТАЈИЋ: Да ли Вам неко говори или Вас моли или Вам наређује шта да Ви конкретно радите изузев тог «пали комби»?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ништа, пали комби идемо на размену.

Чланн већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам али где је то, у ком правцу, шта да радите у том смислу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Чим сам видео горе камион да је паркиран вероватно да иду на размену, шта би друго радили.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је Ваш закључак? Нико Вам ништа није рекао у том смислу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Рекао ми је тај, да ли је Машановић био или је неко послао, не знам, пробудио ме, «ајде», каже, «пали комби иду на размену», вероватно пратња, не знам шта је.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам се објасни шта треба да радите, разумете, јер би овако испало да је неко дошао, замолио Вас у смислу да вас је пробудио и замолио Вас да се иде на размену, онда Ви све остало сами предузели и пратили камион и пратили га докле сте га пратили и стали где сте стали итд? Да ли примећујете проблеме у Вашем казивању или је то све по Вама у реду?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како мислите проблеме?

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нелогичности?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како?

Чланн већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам како нелогично.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ви кажете сели сте, упалили сте комби и онда сте возили у рикверц, ево овде сте нама показивали на сликама, испред целог тог Дома возили сте у рикверц до отприлике тог камиона и ту су били ови Вама непознати људи?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Није до камиона него сам до раскрснице.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До тог простора?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Камион је 20-30 метара горе.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро али у смислу улице? Добро. Ту су ти неки људи Вама непознати, да ли Вам неко наређује да их примите у комби или Вас они моли или Вам они наређују, што их примате у комби уопште?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кога?

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па те људе Вама непознате, ко су ти људи да Вам улазе у комби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па видео сам ту Машановића, разумете.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они су са Машановићем?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тај комби има два одвојена простора, дакле простор за возаче и сувозача који је одвојен од остатка комбија или је комплетна унутрашњост спојена, нема никакве препреке?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Све је спојено.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све је спојено? Дакле, може се чути прича међусобна?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакве приче кажете нема о томе где се иде?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па нисам, они су људи причали иза мене овамо, шта су они причали, да ли су Машановићу. Па то је био неки неисправан комби, јадан, чемеран, није имао ни кочнице како треба.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате где су линије раздвајања између српских и муслиманских страна?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тад нисам знао.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Тад нисам знао.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су биле у Каракају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ко?

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Линије раздвајања?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам знао, тад нисам знао.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћете да кажете идете комбијем, пратите камион, а немате појма да ли идете негде на непријатељску територију?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па нећете никог гурнути на непријатељску територију, разумете. Ко ће вам рећи идеш тамо и ти упадаш тамо, ко ће вам то рећи.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте знали да ли је линија раздвајања? Да ли се могло доћи до Зворника, из Пилице до Зворника да се могло доћи а да се не прођу линије раздвајања, да се не прође линија борби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Може.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па каква је то размена у Каракају, како би то могло да се изврши размена у Каракају?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Прво и прво нису нама рекли да идемо у Каракај.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али сте ту дошли, али сте ту стајали и чекали и Ви кажете «Ја мислим одоше они на размену и да се ту врши размена», па Вас питам како је могуће да се ту врши размена?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: У једном том, како да ти кажем.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како то да припадници муслиманске војске доведу заробљене Србе кроз српску територију до места размене, разумете?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ни у једном тренутку ја нисам посумњао да то није размена, ни у једном тренутку нисам посумњао да ту није размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте мислили да идете на размену?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па ја сам мислио да ће ту неко од њих довући, да се ту изврши размена и да се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у Каракај да дође муслиманска војска? Да ли чујете шта Вас пита човек?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па откуд сам знао ко ће доћи госпођо, је л' ја знам ко ће доћи госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која има друга војска која, ако држите Муслимане која војска, чија војска ће да мења Србе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па откуд знам ко ће да их доведе бре, јер нисам ни с ким ни причао, «устај, ајде идемо на размену, пали комби, седај идемо, прати камион» и готово.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви видите ту где сте стали са комбијем, рекосте да је равно, ја сад немам неку представу о томе шта нам Ви причате искрено да Вам кажем, да ли Ви видите тај камион како одлази?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како одлази испред нас?

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте стали и ови људи су изашли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ови људи су нама рекли останите ви ту, пратите да неко не би прошао доле.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То сте рекли. Да ли Ви њих видите?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кога?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Те људе?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Одоше полако за камионом.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За камионом? Да ли видите тај камион све време?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам видио цело време.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам га видео цијело време, нисам обраћао пажњу.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А како онда знате да је до тамо око 150 метара?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па тако до те зграде 100-150-ак метара.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд знате да је камион отишао до те зграде а не негде даље?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па види се камион горе, цирада се види горе и можда мало кабине.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта вам заклања видик, шта вам смета? Остаје ми потпуно нејасно где сте Ви ту и шта вам смета да видите тамо?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Око те зграде је био комплет зид, бетонских блокова озидан.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај зид заклања камион па само видите горе цираду?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да није било те пуцњаве колико бисте Ви ту остали и чекали, да није било те пуцњаве?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Вероватно остао бих док не би неко дошао да се иде назад.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли ти људи могли да Вама наређују и Вама и Машановићу, Вама непознати људи?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Господине, ту је могао да наређује свако свакоме, разумете. Дође човек у униформи, млати «шкорпионом» онуда и шта треба да му се неко.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Машановић каже да је гледао прву туру, пазите, Ви кажете Машановић је ту са Вама, он је ту са Вама и чекате и поче пуцњава и Машановић поче да вришти а Ви кренуште да окрећете камион и онда Ви њему псујете не знам ни ја матер. А што њему?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па не знам, из неког страха.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, зашто њему? У реду из страха, али зашто њему?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па коме да, коме кад је празан?

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто не псујете неком неименованом?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па коме кад је празан комби?

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па знам али што вам је он човек крив?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па не знам ни ја.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Елем, он каже да је он видео ту једну туру стрељања, било му мука, а ви то не видите иако је он са Вама.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Он, да ли је видио, да ли није, ја нисам могао видит.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ми остаје нејасно где је то он а где сте то ви?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знаш како, ту је било неко дрво, ми смо са тим комбијем тражили мало ладовине да станемо ту, мени

уопште, и једноставно није ме интересовало гдје тај камион иде испред нас.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте Ви побегли у Лозницу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

Члан већа-судија ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А остало је нејасно, малопре сте на питање председника већа, рекли да први пут чујете да су ти људи убијени, данас, од ње, па мислим остало је нејасно.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја сам мислио, ја сам мислио цело време да су они отишли на размену али кад је та била пуцњава ја сам, вјероватно, да није неко можда дошао, неког окршаја између војски, откуд знам шта је.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А што вришти тај Машан ту, кажете вришти ту, па Ви се љутите на њега, па зар ви нисте тад у том моменту схватили да су људи убијени?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Претпостављао сам али ме то једноставно није интересовало, зато сам и побјего.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А је ли сте тада имали ту претпоставку да су тад људи убијени?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Та претпоставка, не претпоставка, али једноставно сам се био уплашио па сам побјего, јер нисам никад у томе док сам био ангажован у тој војсци, прије тога, нисам никад окусио борбе.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Имали сте кажете тад ту претпоставку, да ли Ви тражите објашњење од некога?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма, нисам ни од кога тражио објашњење.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ма нисам ни од кога тражио објашњење.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А зашто, ја сам Вас разумела, цео Ваш исказ, да сте Ви обманути да водите људе у размену а да тамо није дошло до размене него до.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: А како да Вам кажем.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто Ви онда не тражите објашњење ако Вас је неко обмануо да Ви возите то у размену а до тога није дошло?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Како да Вам кажем да сам видео стрељане кад нисам видио.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, ја Вас то уопште не питам.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја нисам видио.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас то уопште не питам, ја Вас питам зашто нисте тражили објашњење зашто није дошло до размене? Кажете, претпоставили сте тада да није дошло.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Претпостављао сам да иду на размену, па да претпоставио сам да иду на размену.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, рекли сте да сте претпоставили, ја сам Вас малопре управо питала да објасните ово, рекли сте да сте претпоставили да није дошло до размене и да су ти људи убијени, је ли тако било?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па ја Вас питам зашто нисте тражили објашњење, шта се то десило?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Од кога?

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па нисте ни од кога тражили објашњење.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Никад.

Члан већа-судија ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете данас сте чули од мене да су људи убијени, јесте Ви чули за ексхумације тамо на Црном врху, Глумини, Шахбеговићи, Грбавци?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте чули за то?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па чујем на телевизији али слабо гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав је то одговор не а после кажете чујем, у следећој реченици? Јесте ли чули да су ти људи ексхумирани 2003.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули за то?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас питао да још мало кажете тај комби «ТАМ-ић», ја знам неке комби «ТАМ-иће», па они имају осим тог простора за путнике, који је проширен, и један део товарног сандука за алат и тако даље, па да ли је и тај комби?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, овај био комплет затворен са седиштима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао уопште неки простор за алат и тако?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: За товар, није, није, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви, док сте били то војно ангажовани, примали плату?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Примао сам плату кад смо били у резерви док није почео рат, после нико ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте примали плату, како је то долазило, можете да објасните?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Била је ту команда негде на Брањеву горе, 6 месеци ја мислим да дам био, 4, 5, 6 месеци не знам ни ја, значи прије рата били смо ту ангажовани и ту смо добијали неку плату, сад не сећам се верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сећате ли се јесте ли за те месеце ово кад сте били горе на том Парлогу 10 дана па после код Дома, па онда у «Стандарду», јесте ли у то време примали плату, сећате ли се?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не верујем, ја мислим, мени се чини да нисам добио ниједне, не знам вјерујте, нисам чуо да је ико добио плату верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А добро, да ли сте чули, Ви рекосте да сте имали, односно јесте ли имали онда ту кафану, ресторан?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли радила кафана тада?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да је покојни матори некад овако кад дођу неко «дај отвори нам, дај нам пиво», тако да је отварао повремено, разумеш, узму па однесу, а да је радила, да је била отворена, не верујем да је радила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте чули да је неко ту било у вашу кафану или ту у можда продавницу или шта још има нешто што би могло да, где би могло да се налази неко пиће да су ти неки после овог догађаја када се да кажемо иселио Дом културе у Пилици, неко ту узимао неку гајбу пива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао сведок да су одмах ту из продавнице узели гајбу пива.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате за такав да су после тога попили гајбу пива па се напили?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тад причали шта су учинили, шта се то десило са тим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Фактички у томе свему, ја сам ту био можда пар минута док сам од куће прешао по комби, паркирао се доле и кад сам се вратио ја сам отишао, побегао туда одмах.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али мислио сам кад сте се вратили ипак?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Из Зворника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја нисам видео ту никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, али рекох да ли сте разговарали са неким уопште ту од мештана је неко из Ваше породице причао да се такав догађај збио и тако?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, ништа само сам дошао кући. Па како кад мене у породици није био нико кући, био само отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте оставили кафану на 7 дана?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Отац је био, ја кажем код мене нико није само отац је био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро само отац, значи није нико, ваљда отац је неко, је ли? Шта каже отац шта се десило тог дана? Ви испричате оцу и шта каже отац шта се дешавало кад сте Ви отишли у Лозницу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ништа ме човек није ни питао, кажем «где су кључеви од «Ладе», имам тамо неку «Ладу», «где су кључеви», рекох «ја одох».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма после 7 дана кад се враћате шта причате са оцем?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам био с њиме, тек после сам, ја мислим да сам и горе у «Стандарду» био једно 10-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама, дошли сте ваљда кући прво па онда ишли да се пријавите у ту артиљерију и видите оца?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кад сам дошао из Лознице нисам био кући болан, пола сата, сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за тих пола сата, сат?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Упалио ауто и отишао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па за тих пола сата, сат питасте ли оца «човече ја одох онако на пречац шта би после мене»?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ништа нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте питали?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Само дај ми кључеве и готово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту био негде на тој улици, пункт у близини Дома неки полицијски пункт или?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја мислим да је ту био после пункт да је метнут или је био, прије није био, није био тада, тад није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време док су ови били затворени у Дому?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не верујем, није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, схватио сам Вашу улогу да сте били возач, а реците ми шта је и ком контексту ту Машановић ишао са Вама, шта је он, Ви сте возач?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Знате шта је? Он се петљао у свашта ту, а он малтене не би био ништа, разумете.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па је ли он Вама рекао да идете с њим?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ја не знам ко је мени рекао да, јесте, јесте рекао ми је «иди пали комби да се иде на размену».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада ја нисам баш најбоље схватио, он се петљао у све и свашта, шта је он конкретно сада, Ви возите, треба неком камион, комби, кажете идете за размену возите неке војнике, идете иза ових, шта је ту Машановић, шта је он сад ту с Вама, је л' се он иначе вози с вама комбијем или?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Он се ту нешто третирао као ето вођа неке групе, сад да ли је он мени био вођа или је био неким тамо од тих момака, ја не знам верујте ми. Знам да је вођа, на пример значи да се њега нешто питало и сад кад би био ту Јурошевић кад би дошао или кад би дошао тај Бранко или Машановић «еј Миладине пали комби», хвала богу да бих упалио и ишао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Нема? Оптужени немају? Да, да, сад ћете ви. Само нешто да дођете овде да ми покажете да ли, вама причам, јесте. Да ли је то тај Дом културе Пилица, је ли тако? А да ли Вам је ово познато нешто, клаоница Каракајско поље?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ову капију ми уопште нисмо видели, тај део, тај део ту уопште нисмо видели. Ја мислим да смо долазили са ове стране јер је камион Машин ишао с ове стране, ми смо овде били иза, иза значи овога свега да је овуда камион пролазио, ову капију уопште нисмо видели, ја је нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о чему Ви сад то причате кад кажете да Вам ово није познато а сад причате да то нисте видели, значи знате шта је то?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега претпостављате?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Претпостављам, нећете показати нечију кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сам Вам показала у Шепку или у Ђулићима кућу, откуд знате шта је?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па претпостављао сам да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете ову капију ми нисмо видели? Не знате шта је то а знате да нисте видели, јако интересно сведочење.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Пазите, ја Вам кажем, претпостављам да је то ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок након што је одговорио на питање председника већа да не зна шта је то на фотографијама 45, 46, 47 и 48 изјављује да они ту ограду и капију нису видели показујући на ограду на фотографији 46.

А шта је то што нисте видели, ајте сад нам објасните?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, шта је то што нисте видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Претпостављао сам да је то јер видим зид овде, али ову капију рекох нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта реците ми шта претпостављате да је то шта?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да је то та касапница била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касапница? И шта нисте видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ову капију нисам видео никако. Претпостављам да је то касапница та од овог зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви видели ту касапницу?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Кад сам видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам верујте. Нисам видео никад у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете на слици објекта који никад у животу нисте видели да кажете да ту капију нисте видели? Јесте ли били касније?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Госпођо, претпостављао сам да је то то ради овога зида, јер овај зид је био око целе касапнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала да ли Вам је познато, а Ви кажете не.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Претпостављао сам да је то ради овог зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам хтела да Вас питам зато што сте помињали зид у Вашем исказу, какав сте то зид видели?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ево овај, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сад сте препознали зид, је ли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Препознао сам и онда али и претпоставио сам да је то ради овог зида да је то Герина касапница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Глаголи препознати и претпоставити нису исти, колико се ја разумем у српски језик. Јесте ли препознали зид или претпостављате да је то тај зид?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Претпостављао сам да је то тај зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте рекли «препознао сам зид»? Рекли сте у исказу неки зид сте видели одозго?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Озидана, значи озидано скроз комплет овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која висина зида и од ког материјала?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Блокови бетонски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која висина?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисам прилазио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите са 100 метара отприлике, метар, два?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Је л' се види која висина овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, ја сам овде да Вас питам, Ви сте сведок, ја нисам.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? И значи видели сте неки зид је ли али не можете да кажете висину?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од блокова?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Видео сам зид комплет овако али капију нигде нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сачекајте. А фотографија број 45, да ли Вас овај пут на нешто асоцира или не? Говорили сте о неком макадаму, је ли, неки лош пут прилазни?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да, ми смо били овамо чак иза ове капије, иза тамо ове клаонице, јер овај зид је комплет, иде скроз окол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок показује на фотографију 45, да су они били иза...

Чега?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: И ми смо остали тамо иза ове клаонице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

..иза клаонице показујући прстом на горњи леви угао фотографије.

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да. Иза, значи иза тамо смо били можда 150-200м и овуда кад је ишао вероватно тај пут, нисам ишао тим путем нисам прилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је у сећању такав пут негде?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, не, нисам тим путем ни прилазио никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налази, ово је фотографија 45, да ли се на тој фотографији налази тај пут лош или ако не, где би се налазио у односу на ту фотографију – лево у продужетку, десно, иза, испред, где?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Комплет пут је овамо био баш кад смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где овамо?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нисмо ми прилазили овим путем, него смо прилазили иза доле зато нисам видео ту капију никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок показује да је лош прилазни пут о коме је причао иза зграде која се види на фотографији 45 и да он није видео пут макадамски који се види на фотографији 45.

А видите ограду, је ли?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ограда се види, ова се ограда види зато што је кроз овамо, а капију нисам видео, с ове стране нема капије, није се видела капија само комплет овако ова бетонска ограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми да ли сте Ви икада пре или после ове вожње коју сте обавили, били на тој касапници, тој згради уопште?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Пре вожње?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да купите нешто или?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не, никад у животу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад више нисте?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад у том Дому културе Пилица?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Рушевина ко рушевина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рушевина?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких трагова по зидовима од метака или нешто?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Ако ми верујете да нисам тамо ушао никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте ушли? Добро. Изволите?
НАТАША КАНДИЋ: Имам само једно питање. Да ли је у комбију било тих војника са неким белим опасачима?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала.
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Опасаче нисам примећивао.
НАТАША КАНДИЋ: Немам више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто чега сте се сетили?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Извините нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто чега се сећате да нам кажете овде?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У циљу утврђивања догађаја који су се десили тамо?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ништа? Хвала Вам.

То је све што имам да изјавим.

Да ли тражите трошкове за долазак у суд?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Нега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали трошкове за превоз?
Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па 30 евра горива.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: 30 евра сам насуо гориво да дођем овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30 евра тамо и овамо?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: И ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ручак?

Сведок МИЛАДИН ИВАНИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку противвредност од 40 евра.

Хвала Вам, можете да идете.

Ја ћу Вас молити да, одбрану, да размислите за следећи претрес, мада и сутра имамо наравно, о исказима сведока чије непосредно саслушање није предвиђено, а тужилац предлаже да се њихове изјаве, све до сада дате, читају. Значи, да ли се саглашавате са читањем свих исказа јер у противном мораћемо да зовемо све те сведоке. Тај списак се налази у оптужници. Они који нису предложени, имате све у оптужници. Не да нагађате, него да прочитате оптужницу, то сам ја радила. Не, нема потребе, види се тачно које предлаже да се чита, а чије непосредно саслушање не предлаже. Има тачно тамо које није предложио, а који су испитани. Значи, за све те, тужилац предлаже да се читају и хашке изјаве и изјаве у Тузли и у истрази. Онда ћемо морати све да их зовемо, добро.

Друга ствар је нови, евентуално предлози одбране, то већ знате.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДЛОЖИ, а наставак се заказује за:

17.11.2009. године, с почетком у 09,30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА